

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 516 - Σάββατο, 28 Ιούνη 2008

1 ΕΥΡΩ

■ Από την ελληνική πολεμική αεροπορία

Επιχειρησιακή στήριξη στους Σιωνιστές

Προετοιμάζονται για επίθεση στο Ιράν

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

“Αυτοί που αρπάζουν όλα τα δοσίματα κηρύσσουν τη λιτότητα”
Μπέρτολντ Μπρεχτ

+

=

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

■ Δημήτρης Κουφοντίνας: Γιατί δεν προσφεύγω στον Αρειο Πάγο

«Απών από τις νομικές διαδικασίες, παρών στους ταξικούς αγώνες»

[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

■ Το μήνυμα της συνόδου κορυφής της ΕΕ

Δουλέψτε περισσότερο, καταναλώστε λιγότερο

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Βρόμικο σύστημα, βρόμικοι πολιτικοί

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

■ Τίποτα δεν άλλαξε και στον τομέα της πρόληψης και σ' αυτόν της καταστολής

Σε πλήρη εγκατάλειψη τα δάση

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

28/6/1921: Επίθεση Ελλάδας στη Μικρά Ασία με σκοπό κατά-ληψη της Αγκυρας 28/6/1969: Καταδίκη δεκανέα Μωράκη (16ετής φυλάκιση) για βοήθεια στην απόδραση Πλαναγούλη 28/6/1905: Ανταρσία στο Πο-τέμικην 28/6/1914: Δαλοφονία αρχιδούκα Φερδινάνδου της Αυ-στρίας – αιφορμή πρώτου πα-γκόσμιου πόλεμου 29/6/1988: Εκτέλεση αικόλουθου ΗΠΑ Ουί-λιαμ Νορντίν (17N) 29/6/2002: Εκρηκτή βόμβας στα χέρια του Σάββα Ξηρού (Λιμάνι Πειραιά) 29/6/1987: Απότελεσμα κατά προ-έδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπου-λου 30/6: Γουστεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871), Σουάντα-Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτη-σίας (1962) 30/6/1978: Υψωση βρετανικής σημαίας στη Λευκω-σία – αρχή βρετανικής κυριαρχί-ας 30/6/1934: "Νύχτα των μεγά-λων μαχαιριών" – με εντολή του Χίτλερ σφραγίζονται εκαποντά-δες ναζί και στελέχη του κόμματος του 30/6/2006: Χτύπημα Επαναστατικού Αγώνα με τηλε-χειρίζομενο εκρηκτικό μηχανισμό στη γειτονιά του ΥπΠο Γιώργου Βουλγαρίκη 1/7: Ημέρα συνε-ταιρισμών, Γκάνα: Ημέρα δημο-κρατίας (1960), Σομαλία: Ημέρα ένωσης-δύρυσης (1960), Σουρ-νάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασί-ας, Τουρκία: Ημέρα πολεμικού-εμπορικού ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1968: Πρώτη υπόγεια πυ-ρηνική δοκιμή (ΗΠΑ) 1/7/1946: Τίθενται σε λειτουργία τα πρώ-τα έντεκα στρατοδικεία του εμ-φύλιου 1/7/1944: Σύνοδος Bret-οn-Woods, σύσταση Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και Διε-θνούς Τραπέζης 1/7/1993: Ιδρυ-ση Πολιτικής Ανοιξης (Αντώνης Σαμαράς) 1/7/1974: Θάνατος Χουάν Περόν 1/7/1919: Ελληνες στρατιώτες σκοτώνουν 200 γυ-ναίκες γύρω από Αΐδιν και Ναζ-ιλί (Μικρά Ασία) 2/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 2/7/1951: Γάμος Κωνσταντίνου Καραμανλή - Αμαλίας Κανελλο-πούλου 2/7/1974: Παρουσία του ταξίαρχου Δημήτρη Ιωαννίδη, ο στρατηγός Μπονάνος δίνει εντο-λή στον ταξίαρχο Γεωργίτση και στον συνταγματάρχη Κομπόκη για πραξικόπημα κατά του Μα-κάριου στην Κύπρο 2/7/1939: Γέννηση Αλέξανδρου Παναγού-λη 2/7/1839: Θεμελίωση Πανε-πιστήμου Αθηνών 2/7/1778: Θά-νατος Jean Jacques Rousseau 2/7/1976: Επανένωση Βόρειου και Νότιου Βιετνάμ (χωρισμένα από το 1954) 2/7/1925: Γέννηση Patrice Lumumba 3/7/1971: Βόρ-βες καταστρέφουν αυτοκίνητο αμερικανικής βάσης (Ηράκλειο Κρήτης) 3/7/1933: Αρχή διώξεων κατά εβραίων από ναζί (Γερμα-νία) 3/7/1884: Εγκαινιάζεται ο δεί-κτης Dow Jones (χρηματιστήριο Νέας Υόρκης) 3/7/1989: Θάνα-τος Andrei Gromyko (80 χρ.) 4/7: Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (γέννη-ση-1807), Φλιτζίνες: Ημέρα φι-λίας Φλιτζίνων-Αμερικής (1946) 4/7/1776: Τέλος πολέμου ανε-ξαρτησίας ΗΠΑ 4/7/1897: Επι-κύρωση ανακωχής – τέλος ελ-ληνοτουρκικού πολέμου 4/7/ 1987: Ισόβια στον "χασάπη της Λυών" - αξιωματικό των SS Κλά-σους Μπάρμπι 4/7/1884: Η Γαλ-λία δωρίζει στις ΗΠΑ το άγαλμα της ελευθερίας 4/7/1845: Ο Η-ντρυ David Thoreau εγκοθίσταται στην καλύβα του (Walden Pond).

● Ρε μπας και είν' αλήθεια ότι επί Κο-σκωτά τα κουβαλούσαν σε κούτες από πάμπερς; ●●● Διότι κοτζάμι επιχειρημα-τίας δηλώνει τώρα ότι έστελνε τους σο-φεράιους του και τα πήγαιναν σε βαλίτσες στη Χαρ. Τρικούπη ●●● Ο «στρατηγός» πάντως έχει ετοιμάσει μια νομική άμυνα τέλεια ●●● Με μάρτυρες και όλα τα συ-ναφή ●●● Αναμένεται ένα συναρπαστι-κό καλοκαίρι ●●● Γιατί να δίνετε λεφτά σε επιδεωρήσεις και αιχδίες; ●●● Μπαλ-κόνι, τηλεόραση και Μίζενς ●●● Ο έλ-ληνας Κρόμγουελ, πάντως, ο καθηγητής, ντε, με το μπλοκάκι που όλα τα σημείω-νε, δεν είχε πάρει χαμπάρι τίποτα ●●● Τότε απλώς προήδευε, τώρα απλώς λυ-πάται ●●● Ολύγιστος ο καταλληλότερος ●●● Πάντως, δικό του ήταν το κόμμα που κατέβαινε στις εκλογές του 2000 με λεφτά από τη Siemens, που τα κουβα-λούσαν σοφεράιοι σε βαλίτσες ●●● Η έννοια της πολιτικής ευδύνης του είναι εντελώς ξένη ●●● Αγνωστες λέξεις ●●● Ο Roco μάθαμε ποιος είναι, τώρα ψάχνουμε να βρούμε ποιος ήταν ο Rocos

●●● Τι σου κάνει ένα τελικό s ●●● Βε-βαίως και πρέπει να πιστέψουμε ότι η Si-emeens σταμάτησε να δίνει μίζες το 2004, μόλις ανέλαβε την πρωθυπουργία η πα-χουλή καρικατούρα του Ροβεσπιέρου ●●● (ως γνωστόν, ο πραγματικά αδιά-φθορος Ροβεσπιέρος ήταν αδύνατος και ζύσε σ' ένα δωμάτιο, όχι σε βίλα) ●●● Βέβαια, ο Ζίκατσεκ και ο Κουτσενρόιτερ έχουν υποστηρίξει ότι τ' ακουμπούσαν και στα δυο κόμματα ●●● Και μέχρι στιγ-μής έχουν βγει αληθινοί ως προς το 50% ●●● Λέτε να φεύδονται για το άλλο 50%; ●●● «Έγω ξόφλησα», δήλωσε η

Ντόρα με το γνωστό μητσοτακαίκο χα-μόγελο ●●● Μπορείς να τις πεις τίποτα; ●●● Ξόφλησε στις 2 Ιούνη, ενώ στις 29 Μάη ο εισαγγελέας βρήκε το ανεξόφλη-το τιμολόγιο στο παραλογιστήριο του Χρι-στοφοράκου ●●● Ξέχασε, δε, να το πά-ρει μαζί του, ώστε να προλάβει να το ξο-φλήσει ο «Ξεχασιάρης» συνεργάτης ●●● Καταλάβατε, ωρέ συνέλληνες της δου-λειάς και της φτώχειας, για πόσο μαλά-κες μας περνάνε; ●●● Και ο Κυριάκος ξόφλησε, βεβαίως, βεβαίως ●●● Κι εί-ναι τόσο δυνατό το μητσοτακάικο στα me-dia, που και αυτό το δούλεμα έχει ξεχα-χία, βεβαίως, και χωρίς βοήθεια ●

◆ Απορία αιφελούς: ο... κομ-μουνιστής πρόεδρος Χριστόφοριας, γιατί δεν οργάνωσε δημοψήφι-σμα για την έγκριση της Ευρω-συνθήκης στην Κύπρο, αλλά την πέρασε από τη Βουλή;

◆ Τα μάθατε τα νέα; Τα μεγάλα τζάκια της χώρας τρέμουν την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ κι όπου βρε-θούν μόνο αυτό συζητούν; Δεν μας πιστεύετε; Πιστέψτε τότε τον Αλαβάνο: «Βλέπουμε, και θα δού-με, τις πιο διαφορετικές απόπειρες ώστε να αποτραπεί αυτό που οι μεγάλοι επιχειρη-ματίες συζητούν και φρούνται στις βραδινές τους εξόδους, ο ΣΥΡΙΖΑ» (συνέντευξη στην «Κυ-ριακάτικη Ελευθεροτυπία»). Εχει και η αλαζονεία τα όριά της, αλ-λά εκεί στην Κουμουνδούρου κι-νούνται... εκτός ορίων.

◆ Η μεγάλη μόζα των μελών και στελεχών του κόμματος στο οποίο ήταν αρχηγός δεν θελει να τον δει ούτε ζωγραφιστό. Γ' αυ-τό, άλλωστε, δεν τολμηρούς να εμ-φανιστεί σε κανένα από τα τε-λευταία συνέδρια του κόμματος, φοβούμενος τα μαζικά «γιούχα». Ο σημερινός αρχηγός του έθεσε εκτός κοινοβουλευτικής ομάδας. Ο ίδιος, όμως, εξαικονούθει να κρατά τη βουλευτική έδρα, την οποία μάλιστα έχει κατακτήσει χωρίς σταυρό, χάρη στη γενική εκλογική δύναμη του κόμματος. Πάνω απ' όλα, ο Κ. Σημίτης εί-

ναι υπόδειγμα ήθους!

◆ Στο ΣΥΡΙΖΑ έκαναν μια κοινή συνεδρίαση της Κοινοβουλευτι-κής Ομάδας και της Συντονιστι-κής Γραμματείας και αποφάσι-σαν να καταρτίσουν κανονισμό λειτουργίας της ΚΟ, «με στόχο την ενιαία έκφρασή της σε με-ζονα πολιτικά ζητήματα». Σα να λέμε, ο Παπαγιαννάκης πριν να πάρει θέση για κάποιο σοβαρό ζήτημα, θα συμβουλεύεται το Ρόντη! Καλοσού! Το άλλο με τον Τότο το ξέρετε;

◆ Ο Μπάρακ Ομπάμα παραι-τήθηκε από τη δημόσια χρημα-τοδότηση της προεκλογικής του εκστρατείας για την προεδρία των ΗΠΑ. Από το 1976 που ψηφίστηκε η σχετική νομοθεσία, για πρώτη φορά υποψήφιος για την προεδρία κάνει αυτή την επι-λογή. Γιατί ο Ομπάμα να αρκε-

στεί στα 80 εκατ. δολάρια από το κράτος και στο υποχρεωτικό πλαφόν στης ιδιωτικής χρημα-τοδότησης, όταν έχει στο πλευ-ρό του τα μεγαλύτερα μονο-πλώλια και μπορεί να συγκεντρώσει τόσα χρήματα όσα ποτέ δε συγκέντρωσε υπο-ψήφιος για την προεδρία; Κατά τα άλλα, θα φέρει την... αλλαγή.

◆ Αποφασισμένος να ξηλώσει και από την καρέκλα του προεδρού του ΣΕΒ τον άλλοτε «επιστήθιο φίλο του» Δ. Δασκαλόπουλο δεί-χνει ο Α. Βγενόπουλος. Η αποχώρηση των εται-ριών που ελέγχει η MIG από το ΣΕΒ συνοδεύεται από ένα μπαράζ δημοσιευ-μάτων που χρεώνουν στο Δα-σκαλόπουλο «γενικόλογη και αρ-ιστητή πολιτικολογία» που «ται-

ρίζει περισσότερο σε πολιτικό κόμμα», καθώς και πληροφορί-ες για δυσαρέ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

τραπούν από 5-10 λαμβάνια που πάντα υπάρχουν.

Γιώργος Φλωριδης
Πρέπει να διαχωριστεί ή γρά-
ψει από το στάρι ώστε να διαφυ-
λαχτούν το τεράστιο έργο της
παράταξης, αλλά και η τημή και
η προσφορά των έντιμων στε-
λεχών, που είναι η συντριπτική
πλειοψηφία.

Αννα Διαμαντοπούλου

Οταν οι τιμές των τραφίμων αυξάνονται, οι φτωχοί δε μπο-ρούν πλέον να τα αγοράσουν

και ωθούνται στην πείνα... Στις οθόνες υπολογιστών των ανα-λυτών της Wall Street τα αγαθά

1900%.

Der Spiegel

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας, το 2015 η τιμή του καλαμποκιού θα είναι υψηλότερη κατά 48% σε σύγκριση με το 2004, το σ

■ Αναγνωρίζουν ρόλο στο δεσποταριάτο

Μετά την Παπαρήγα και ο Αλαβάνος συναντήθηκε με τον Ιερώνυμο και εξέφρασε τη στήριξή του στο «κοινωνικό έργο» της Εκκλησίας. Για να μη φανεί, δε, ότι «μπήκε κάτω από τα ράσα» του αρχιεπίσκοπου, δημοσιοποίησε ότι πρότεινε στον Ιερώνυμο «τη σύσταση διακομματικής επιτροπής της Βουλής που θα αναλάβει να συζητά με επιτροπή της Εκκλησίας θέματα που υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και προσεγγίσεις, όπως οι σχέσεις Εκκλησίας - κράτους ή καύση των νεκρών» (το ρεπορτάριο στην «Αυγή», 20.6.08).

Από πότε, όμως, πέφτει λόγος στους δεσποτάδες για ζητήματα όπως η καύση των νεκρών; Αν δεν κάνουμε λάθος, σε μια τυπική αστική δημοκρατία, το πως θα παντρευτεί, θα ονοματιστεί και θα τακεί κάποιος είναι ζήτημα σχέσεων του πολίτη με το κράτος και μόνο. Αμα ένας πολίτης ή οι στενοί συγγενείς του ζητούν την καύση, ουδείς έχει δικαίωμα να τους το απαγορεύσει. Ενα στοιχειώδως πολιτισμένο κράτος οφείλει απλώς να εξασφαλίσει αυτή τη δυνατότητα. Αναγνωρίζοντας λόγο στο δεσποταριό για τέτοια ζητήματα και υποβιβάζοντας το υπερώριμο αστικοδημοκρατικό αίτημα του διαχωρισμού κράτους-Εκκλησίας σε ζήτημα «σχέσεων Εκκλησίας - κράτους», οι Συριζαίοι δείχνουν πως είναι αποφασισμένοι να υποτάξουν τα πάντα στις ψηφοθηρικές τους επιδιώξεις.

■ Σχολή Ντόρας

Σχολιάζαμε στο προηγούμενο φύλλο την πρωτοφανή σε ευρωπαϊκό επίπεδο άποψη που εξέφρασε η Ν. Μπακογιάνη, σύμφωνα με την οποία το ιρλανδικό «όχι» στην Ευρωσυνθήκη είχε καθαρά συντρητικό χρώμα και προερχόταν από εκείνους που «ανησυχούν ότι, ενδεχομένως, μια πιο κοινωνική Ευρώπη θα βάλει κανόνες πιο αυστηρούς στην ελεύθερη οικονομία και στην ανταγωνιστικότητα! Μόνο η κόρη του Μητσοτάκη θα μπορούσε να λανσάρει μια τέτοια εκτίμηση. Διότι, καταρχάς, δεν βγαίνουν οι αριθμοί. Οι καπιταλιστές της Ιρλανδίας δεν είναι τόσοι που να δίνουν 54% σ' ένα δημοψήφισμα. Κατά δεύτερο λόγο, άλλη εικόνα βγήκε από τα ποιοτικά στοιχεία των μετρήσεων που έγιναν, σύμφωνα με τις οποίες το «όχι» πλειοψήφισε στις εργατικές και αριστοκρατικές περιοχές.

Φαίνεται, όμως, πως η Ντόρα δημοιούργησε «σχολή» (ή, αλλιώς, οι ευρωλάγοι έχουν πάθει μια ελαφρά παράκρουση). Αρθρογράφος της «Ελευθεροτυπίας», ροζ χρώματος (Γ. Γιαννουλόπουλος), αφιέρωσε το εβδομαδιαίο πόντημά του (Παρασκευή, 20.6.08) στο θέμα, υποστηρίζοντας τα εξής εκπληκτικά:

«Στο στρατόπεδο του «όχι» βρέθηκαν μεν οι αριστεροί πολέμιοι της νεοφιλεύθερης Ε.Ε., αλλά και όσοι φοβούνται ότι οι Βρυξέλλες θα τους υποχρεώσουν να δεχτούν ορισμένα πάγια αιτήματα της Αριστεράς, π.χ. την αλλαγή της νομοθεσίας που θεσπίζει τη χαμηλή φορολογία των επιχειρήσεων και έχει προσελκύσει στη χώρα τεράστιες επενδύσεις από τις ΗΠΑ ή την αποποικοποίηση των αιμβλώσεων... Τελικά, οι συνεπείς αριστεροί χαίρονται για το ιρλανδικό «όχι» όσο και οι Ιρλανδοί επιχειρηματίες, που δεν θέλουν να αυξηθεί η φορολογία για να προφυλάξουν τα κέρδη τους».

Παρατήρηση πρώτη: Αν οι ιρλανδοί καπιταλιστές ήταν υπέρ του «όχι», πώς συνέβη και τα κόμματά τους (και τα τρία μεγάλα) ήταν υπέρ του «ναι»; Παρατήρηση δεύτερη: καλά, τα ποιοτικά στοιχεία των εκλογικών μετρήσεων δεν τα διάβασε ο ευρωλάγος αρθρογράφος, πώς συνέβη όμως και δε διάβασε και τα «Συμπεράσματα της Προεδρίας» της συνόδου κορυφής της ΕΕ, που αναγνωρίζουν ότι το αρνητικό αποτέλεσμα του ιρλανδικού δημοψηφίσματος οφελείται εν μέρει στην αύξηση της τιμής του πετρελαίου και των τροφίμων, με όλες τις κοινωνικοκονομικές πορενέργειές τους; Ο φανατισμός τυφλώνει ή, αλλιώς, το φέμα υποστηρίζεται μόνο με φέμα.

■ Γιατί δεν απαντάς, κ. Στυλιανίδη;

Το διαβάσαμε στο «Ποντίκι» και το μεταφέρουμε: «Ενα κουβάρι φαίνεται -σύμφωνα με blogs στο διαδίκτυο- ότι είναι ο γ.γ. του υπουργείου Παιδείας Π. Σκλιάς, η ΜΚΟ «Ευρωπαϊκή Προοπτική», στελέχος της ΜΚΟ, ο Δήμος Κομοτηνής και ο υπουργός Παιδείας Ε. Στυλιανίδης, κυρίως για τις χρηματοδοτήσεις στη ΜΚΟ την περίοδο που ήταν υφυπουργός Εξωτερικών αρμόδιος για τις οργανώσεις αυτού του ειδούς...

Φαίνεται ότι οι αποκαλύψεις που έκανε το «Π» στις 17.1.2008 για τις επιχορηγήσεις της «Ευρωπαϊκής Προοπτικής» έπαιξαν ρόλο... Διότι, όταν το 2005 η συγκεκριμένη ΜΚΟ με τον Σκλιά παίρνει 1.310.000 ευρώ, το 2006 900.000 ευρώ και το 2007 1.069.000 ευρώ και μετά ο Σκλιάς γίνεται γ.γ. στο υπουργείο Παιδείας, μάλλον το κουβάρι πρέπει κάποιοι να το ξετυλίξουν και να δώσουν εξήγησης με πρώτο τον Σκλιά, αλλά και τον υπουργό Παιδείας...».

Γιατί κάνει την πάτηα ο λαλίστατος Ε. Στυλιανίδης;

■ Από την ελληνική πολεμική αεροπορία

Επιχειρησιακή στήριξη στους Σιωνιστές

Προετοιμάζονται για επίθεση στο Ιράν

Glorious Spartan (Ενδοξος Σπαρτιάτης) ονομάζόταν η κοινή ιστοιχοελληνική αεροπορική άσκηση και αν δεν υπήρχαν οι New York Times δε θα μαθαίναμε την ύπαρξη της. Η ελληνική κυβέρνηση έθαψε την ειδηση και τους λόγους μπορούμε να τους καταλάβουμε απ' αυτά που έγραψε η αμερικανική εφημερίδα. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, η ιστοριλή αεροπορία προετοιμάζεται για αεροπορική επιδρομή στο Ιράν και η ελληνική κυβέρνηση προσφέρθηκε να παράσχει και το χώρο και την αεροπορική στήριξη που χρειάζονται.

Ο Ρουσόπουλος, στον οποίο τέθηκε σχετικό ερώτημα τη Δευτέρα, δε μπορούσε ν' απαντήσει. Αρχικά προσπάθησε να ξεφύγει με μια γενικόλογη απάντηση που προκαλεί θυμηδία: «Θεωρώ αδιανότο να έχει γίνει κάτι τέτοιο. Το στηρίζω στην κοινή λογική και το στηρίζω στο αμυντικό μας δόγμα. Εμείς είμαστε μια χώρα η οποία δεν λειτουργεί με λογικές επιθεσης, αλλά μόνο με λογικές άμυνας. Λογικές, δηλαδή, υπεράσπισης του πατριόυ εδάφους. Τα υπόλοιπα, το να έχει συμμετάσχει σε άσκηση η οποία να είναι επιθετικής μορφής, τέτοιου ειδους όπως αυτή που αναφέρετε, θεωρώ ότι είναι αδιανότο να έχει συμβεί».

Το αν λειτουργεί ή όχι η ελληνική κυβέρνηση «με λογικές επιθεσης» φαίνεται από τη συμμετοχή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων σε όλα τα μέτωπα των μπεριαλιστικών πολέμων, μέχρι το μακρινό Αργανιστάν. Πέρα απ' αυτό, όμως, μήπως έχει καμία σημασία αν η κοινή άσκηση με τη σιωνιστική αεροπορία είχε ως αντικείμενο επίθεση στο Ιράν; Άλλαζε τίποτα αν οι Σιωνιστές προετοιμάζονταν για τις καθημερινές δολοφονικές επιχειρήσεις τους ενάντια στον παλαιστινιακό λαό, στη Γάζα και τη Δυτική Οχθή; Πρέπει να είσαι εντελώς ξετύπωτος για να μη χωνεύεσαι τέτοια επιχειρήσεις.

Μετά το τέλος της ενημέρωσης των συντακτών, ο Ρουσόπουλος έδωσε στη δημοσιότητα ανακοίνωση του υπουργείου Εθνικής Αμύνης, η οποία υποστήριζε τα εξής: «Η άσκηση δεν σχετίζεται με «προετοιμασία» του Ισραήλ για επίθεση στο Ιράν, όπως ανακριβώς εγράφη. Πέραν του ότι αυτό θα ήταν απολύτως ξένο προς την πολιτική μας και προς το προκατόχου του. Το ΑΚΕΛ προχωρησε πριν την ψηφοφορία,

Ακόμη και το όνομα που δόθηκε στην άσκηση («Ενδοξος Σπαρτιάτης») παραπέμπει σε Πέρσες και στο γνωστό φασιστικό χοληγουντιανό κατασκεύασμα «300»

στη αντιαεροπορικών βολών που προσδιάζει σε άσκηση επιθετικού χαρακτήρα.

6. Οι πτήσεις έγιναν σε μεγάλο ύψος που δεν προσδιάζει σε επιθετική ενέργεια.

7. Οι βολές που έγιναν σε τακτικό πεδίο βολής στα Γρεβενά ήταν εικονικές, χωρίς προγματικά πυρά και το ανάλυμφο της περιοχής δεν προσομοιάζει με τις εγκαταστάσεις στο Ιράν.

8. Το θέμα της μεγάλης απόστασης των αποστολών δεν αποτελεί κάποιο στοιχείο, καθόσον το Ισραήλ εκτελεί αεροπορικές ασκήσεις στα FIR Λευκωσίας και Αθηνών και έχει λάβει μέρος στην άσκηση «Anatolian Eagle» που διοργανώνεται από την Τουρκία.

Οι καραβανάδικες παπαριές δεν έχουν καμία αξία, όχι μόνο γιατί ήρθαν εκ των υστέρων και ακρού δημιουργήθηκε θέμα, αλλά και γιατί προσπαθούν να αποπροσανατούσουν από την ουσία, με την επιλογή συγκειριμένων τεχνικών στοιχείων και την παραλειψή άλλων. Καραβανάδες, μιλώντας εμπιστευτικά με δημοσιογράφους έλεγαν ότι η άσκηση προσομοιάζει και ως προς την απόσταση και ως προς τις καιρικές συγκειριμένων τεχνικών στοιχείων και την παραλειψή άλλων. Καραβανάδες, μιλώντας εμπιστευτικά με δημοσιογράφους έλεγαν ότι η άσκηση προσομοιάζει και ως προς την απόσταση και ως προς τις καιρικές συγκειριμένων τεχνικών στοιχείων και την παραλειψή άλλων. Καραβανάδες, μιλώντας εμπιστευτικά με δημοσιογράφους έλεγαν ότι η άσκηση προσομοιάζει και ως προς την απόσταση και ως προς τις καιρικές συγκειρ

■ Σε τεντωμένο σκοινί...

Ασταθή ισορροπία χαρακτηρίζουμε από αυτές εδώ τις στήλες την εντολή που πήρε ο πρωθυπουργός του Λιβάνου, Φουάντ Σινιόρα, από τον νεοεκλεγέντα πρόεδρο, πρώην αρχηγό του στρατού, Σουλεϊμάν. Ενα μήνα μετά από την εντολή αυτή, προσθέτουμε μια οικόμα λέξη: χρονοβόρα. Και μάλιστα, όχι απλά χρονοβόρα, αλλά εξαιρετικά χρονοβόρα. Ο Σινιόρα δε βιάζεται καθόλου να σχηματίσει τη νέα κυβέρνηση, δε δεσμεύεται σε κανένα χρονοδιάγραμμα για το σχηματισμό της, παίζοντας με τα νεύρα της αντιπολίτευσης (Χεζμπολά, Αμάλ, Αούν), που ζητά την επίσπευση του σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας.

Την ίδια στιγμή, ο Λίβανος συνεχίζει να σπαράσσεται από εμφυλιοπολεμικές συγκρούσεις, αυτή τη φορά στην Τρίπολη μεταξύ των οπαδών του «κινήματος του Μέλλοντος» (του γιου του δολοφονημένου πρώην πρωθυπουργού, Χαρίρ) και του φιλοσυριακού Αραβικού Δημοκρατικού Κόμματος. Οι συγκρούσεις διήρκησαν 36 ώρες και είχαν σαν αποτέλεσμα 10 νεκρούς και 55 τραυματίες, πριν μπει ο στρατός στην Τρίπολη και καλμάρουν τα πράγματα.

■ Πογκρόμ συλλήψεων

700 υπόπτους για «τρομοκρατική δράση» (συμμετοχή στο δίκτυο της Άλ-Κάιντα) έχει συλλαβεί μέσα σε έξι μήνες το σαουδαραβικό απολυταρχικό καθεστώς. Αυτό ανακοίνωσε το υπουργείο Εσωτερικών της Σαουδικής Αραβίας την περασμένη Τετάρτη, όπως έγραψε η βρετανική εφημερίδα Guardian. Απ' αυτούς οι 520 κρατούνται αικόμα στα «φίλοξενα» κελιά της σαουδαραβικής αστυνομίας δεχόμενοι τις... περιποίησεις των δεσμοφυλάκων τους. Μην ψάχνετε για δίκες, κατηγορητήρια, δικαστήρια και άλλες τέτοιες... ανοησίες. Στη χώρα των Σαούδ αυτά είναι περιττά....

■ Περασμένα, ξεχασμένα

Στα κρύα του λουτρού άφησε η γησεία του Σοσιαλιστικού Κόμματος Σερβίας (Ιβίτσα Ντάσιτς) το Δημοκρατικό Κόμμα Σερβίας του Κοστούνιτσα και το Ριζοπαστικό Κόμμα του Σέσελι, με τα οποία (υποτίθεται ότι) συζητούσε το σχηματισμό συμφωνικής κυβέρνησης. Η αρχική ανακοίνωση ανέφερε ότι θα ξεκινήσει συνομιλίες με το πλειοψηφόν Δημοκρατικό Κόμμα του Μπόρις Τάντιτς. Λίγες ώρες αργότερα, ανακοινώνταν ο σχηματισμός κυβέρνησης από το Δημοκρατικό και το Σοσιαλιστικό Κόμμα! Το κόμμα του Μιλόσεβιτς συμμαχεί κυβερνητικά με τον αμερικανόφιλο και ευρωπαιστικό Τάντιτς! Δηλαδή, με την παράταξη που συνέλαβε και παρέπεμψε στη Χάγη τον ιδρυτή του, οδηγώντας τον στο θάνατο!

Στην αστική πολιτική υπάρχει το δόγμα «ποτέ μη λες ποτέ». Ο Μιλόσεβιτς έφυγε από τη μέση και οι επίγονοί του έχουν εγκαταλείψει τις σκληρές εθνικιστικές σχέσεις και τη συμμαχία με τη Ρωσία. Γ' αυτό και από την επαύριο κιόλας των εκλογών από την Ουάσιγκτον και τις Βρυξέλλες στάλθηκε το μήνυμα ότι το Σοσιαλιστικό Κόμμα χωράει κάλλιστα σε μια κυβέρνηση υπό τον Τάντιτς. Τα υπόλοιπα ήταν θέμα παζαριού και ανταλλαγμάτων.

■ Συμβαίνουν και αλλού

Ποιος δεν θυμάται την «επιχείρηση καθαρά χέρια», που συγκλόνισε την Ιταλία πριν κάμπτοσα χρόνια, στέλνοντας πρωτοκλασάτους πολιτικούς, όπως ο Αντρέοτι και ο Κράξι, στη φυλακή, στη σύνταξη και στην εξορία. Το ιταλικό πολιτικό σύστημα διακήρυξε την αυτοκάθαρσή του, όμως νέα σκάνδαλα βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Στις αρχές της εβδομάδας εκδόθηκαν 8 εντάλματα σύλληψης σε βάρος των διοικούντων τον ιταλικό Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων και στελεχών φαρμακοβιομηχανιών. Οι δεύτεροι λάδωναν τους πρώτους για να τους δίνουν άδειες να θέτουν σε κυκλοφορία σκευάσματα, για τα οποία δεν είχαν γίνει οι απαραίτητοι έλεγχοι. Ορισμένα, μάλιστα, κρίθηκαν εκ των υστέρων επικίνδυνα για την υγεία των ασθενών.

Διδακτικό το ιταλικό παράδειγμα, ας το έχουμε υπόψη μας καθώς εξελίσσεται και στη χώρα μας μια νέα διαδικασία «αυτοκάθαρσης».

Υποκριτική εκεχειρία

Μνημείο υποκριτισμούς και απάτης αποτελεί πλέον η ισραηλινή «δέσμευση» για την τήρηση της εκεχειρίας μεταξύ Χαμάς και Ισραήλ, κατόπιν διαμεσολάβησης της Αιγύπτου, που συμφωνήθηκε και ζεκίνησε να εφαρμόζεται από την προηγούμενη Πέμπτη. Κι αυτό, όχι μόνο επειδή ισραηλινά σκάρφη του πολεμικού ναυτικού δε δίστασαν να βάλλουν κατά παλαιοτίνιων φαράδων (!), κατηγορώντας τους ότι μπήκαν στα χωρικά τους ύδατα («δικαιολογημένα», φυσικά, γιατί οι παλαιοτίνιοι φαράδες, με τη μεγάλη δύναμη... πυρός που διαθέτουν αποτελεύονται μεγάλη απειλή για το ισραηλινό ναυτικό!!!), ούτε μόνο επειδή την πέμπτη μέρα της εκεχειρίας ισραηλινή σφαίρα τραυμάτισε σοβαρά έναν ηλικιωμένο Παλαιοτίνιο που τόλμησε να βρεθεί δίπλα στα σύνορα με το Ισραήλ (τι κι αν το σπίτι του και η γη του είναι κοντά στα σύνορα). Αυτά αποτελούν «παράπλευρες απώλειες» που οφείλονται στον...

υπερβάλλοντα ζήλο των άγρυπνων υπερασπιστών της ισραηλινής ασφάλειας! Το πιο προκλητικό απ' όλα ήταν η δολοφονία δύο Παλαιοτίνων στη Ναμπτλούς της Δυτικής Οχθης, την περασμένη Τρίτη, ο ένας από τους οποίους ήταν στελέχος της Τζιχάντ και καταζητούνταν για επιθέσεις με ρουκέτες σε ισραηλινούς στόχους.

Δηλαδή, οι Σιωνιστές συνήψαν εκεχειρία στη Γάζα για να συνεχίσουν κανονικά τις στοχευμένες δολοφονίες στη Δυτική Οχθη! Και μετά απ' αυτό περιμένουν η εκεχειρία να τηρηθεί και ρίχνουν την ευθύνη στους Παλαιοτίνους (της Τζιχάντ) που απάντησαν με επιθέσεις ρουκέτων στα ισραηλινά εδάφη (δεν προκλέσαν σοβαρές ζημιές ούτε ανθρώπινες απώλειες).

Η συμφωνία για την επίτευξη εκεχειρίας, που συνήψθη την προηγούμενη βδομάδα, προέβλεπε ότι οι Σιωνιστές θα χαλαρώσουν τον αποκλεισμό της Γάζας επι-

τρέποντας τη διακίνηση βασικών προμηθειών στην περιοχή, αν η εκεχειρία διαρκέσει τρεις μέρες, ενώ αν η εκεχειρία διαρκέσει περισσότερο, θα αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις για το άνοιγμα του περάσματος της Ράφα (μεταξύ Γάζας και Αιγύπτου). Από τα δύο, μόνο το πρώτο έγινε για μερικές μέρες, με το σταγονόμετρο όπως καταγγέλλουν οι Παλαιοτίνοι, ενώ για το δεύτερο δεν τίθεται καν θέμα για συζήτηση, αν δεν απελευθερώθει ο ισραηλινός λοχίας που αρχιλωπίστηκε πριν από δύο χρόνια. Ταυτόχρονα, με το πρόσχημα των επιθέσεων της Τζιχάντ με ρουκέτες, οι Σιωνιστές μπλοκάρισαν ξανά τα περάσματα στη Λωρίδα της Γάζας, απογορεύοντας τη διελευση των φορτηγών που θα προμήθευαν τρόφιμα και καύσιμα στην αποκλεισμένη Γάζα, που ο μόνος τρόπος τα τούνελ της Ράφα.

Μια καλή φυλακή χρειάζεται μπόλικους δεσμοφύλακες...

Με αντιπροσώπους πάνω από 40 κρατών ολοκλήρωθηκε η διεθνής σύνοδος για την Παλαιοτίνη, που έγινε στο Βερολίνο την περασμένη Τρίτη. Οταν λέμε «για την Παλαιοτίνη», δεν εννοούμε ούτε για τους Παλαιοτίνους πρόσφυγες, ούτε για την ανθρωπιστική κρίση στη Γάζα, ούτε για τη φτώχεια στα κατεχόμενα ή τις ρατσιστικές διακρίσεις μέσα στο Ισραήλ και την επέκταση των εποικισμών. Οχι, αυτά τα ζητήματα δεν απασχολούν τη «διεθνή κοινότητα». Άλλωστε, αυτοί που συμμετέχουν δεν κόπτονται ιδιαίτερα για τα δίκια του παλαιοτίνιακου λαού: Κοντολίζα Ράις (ΥΠΕΞ ΗΠΑ), Τζίππι Λιβνί (ΥΠΕΞ Ισραήλ), Χαβίε Σολάνα (επικεφαλής εξωτερικής πολιτικής ΕΕ), Σεργκέι Λαζαρόφ (ΥΠΕΞ Ρωσίας), Τόνι Μπλερ (πρώην πρωθυπουργός Βρετανίας), αξιωματούχοι

από αραβικές χώρες, όπως η Αίγυπτος, η Ιορδανία, η Σαουδική Αραβία καθώς και ο Αραβικός Σύνδεσμος.

Με τι ασχολήθηκαν λοιπόν; Με την περιβόητη «ασφάλεια», θέμα που μεταφράστηκε σε ενίσχυση των πραιτοριανών

του Αμπάς. Για το λόγο αυτό συμφώνησαν να του δώσουν 242 εκατ. δολάρια για έργα που αφορούν στην εκπαίδευση των μπάτσων του, την κατασκευή δικαστηρίων, εγκληματολογικών εργαστηρίων και φυλακών! Χρήματα που θα μπορού-

σαν να καλύψουν για πάνω από ένα χρόνο τις ανάγκες σε ντιζέλ του σταθμού ηλεκτρικής ενέργειας της Γάζας (ο οποίος απαιτεί καθημερινά γύρω στις 350-450 χιλιάδες λίτρα ντιζέλ). Εκεί φυσικά κατοικούν... τρομοκράτες (που όπως είπε ο γάλλος πρόεδρος Ν. Σαρκοζί δε συνομίλει μαζί τους). Για τη «διεθνή κοινότητα» προέχει η ενίσχυση των δυνάμεων ασφαλείας του προέδρου Αμπάς, ο οποίος, ας μην το ξεχνάμε, έχει σχηματίσει κυβέρνηση «έκτακτης ανάγκης», αναστέλλοντας βασικά άρθρα του παλαιοτίνιακου συντάγματος, εδώ και ένα χρόνο, σε αντίθεση με την κυβέρνηση της Χαμάς, που ήταν εκλεγμένη. Μόνο έτσι θα συναντήσουν να γίνει επιτέλους ένα «παλαιοτίνιακό κράτος». Μια καλή φυλακή χρειάζεται και μπόλικους δεσμ

KONTPA

Εργάτες, άνεροι και νέοι

Την πιο συντριπτική απάντηση σε κάτι πολιτικούς τύπου Μπακογιάννη και σε κάτι σοβαροφανή παπαγαλάκια της ευρωλαγνείας, που υποστήριξαν ότι το «όχι» των Ιρλανδών στην ευρωσυνθήκη προήλθε από τους καπιταλιστές, που δε θέλουν αύξηση φορολογίας και άλλα φιλολαϊκά μέτρα (που τα φέρνει η Ευρωσυνθήκη!) και από τους φρανατικούς καθολικούς, που δε θέλουν νομιμοποίηση των αμβλώσεων, τη δίνει δημοσκόπηση της Κομισιόν, που δημοσιεύτηκε στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας.

Σύμφωνα μ' αυτό, οι χειρώνακτες εργαζόμενοι ψήφισαν «όχι» σε ποσοστό 74%, οι σπουδαστές 69% και οι άνεργοι 56%. Αντίθετα, υπέρ του «ναι» τάχθηκαν τα στελέχη επιχειρήσεων με 66%, οι αυταπασχολούμενοι με 60% και οι επαγγελματίες με 58%. Σε ηλικιακό είπεδο, οι ηλικίες 18-24 ψήφισαν «όχι» σε ποσοστό 65%, ενώ στους οπαδούς του «ναι» πλειοψηφούν οι άνω των 55 με 58%.

ΥΓ: Σε όσους έβαλαν στα επιχειρήματά τους τη χαμηλή συμμετοχή (55%), θυμίζουμε ότι για τη συνθήκη της Νίκαιας, που επίσης εγκρίθηκε με δημοψήφισμα στην Ιρλανδία, το ποσοστό συμμετοχής ήταν κάτω από 30%!

■ Nynja

Επιθέσεις-σοκ στην πετρελαιοβιομηχανία

Συναγερμός έχει σημάνει στη νιγηριανή κυβέρνηση και στα επιτελεία των πετρελαιϊκών κολοσσών που λυμαίνονται το μαύρο χρυσό της χώρας μετά την πρωτοφανή επίθεση στις υπεράκτιες εγκαταστάσεις του πετρελαιοφόρου κοιτάσματος Bonga της Shell, με ημερήσια πταρφαγωγή 200.000 βαρελιά, από ένοπλους του «Κινήματος για

των δημογερόντων του Δελτα να δώσει μια ακόμη ευκαιρία στο διάλογο και στην ειρήνη», διευκρινίζοντας ταυτόχρονα ότι οι επιθέσεις θα συνεχιστούν κατά τη διάρκεια της εκεχειρίας, αλλά χωρίς την ευθύνη του ΜΕΝΔ, προφανώς από άλλες οργανώσεις.

ούν στις επιθέσεις τους οι αντάρτες του MEND, του μεγαλύτερου ένοπλου κινήματος στο Δέλτα του Νίγηρα. Την ίδια μέρα, το MEND ανακοίνωσε ότι κηρύσσει μονομερή κατάπαυση του πυρός ανταποκρινόμενο «στην έκκληση

ημέρα. Την ευθύνη ανέλαβε με ανακοίνωση στο διαδίκτυο το «Ενιαίο Επαναστατικό Συμβούλιο», στην οποία, μεταξύ άλλων, προειδοποιεί ότι «οι επιθέσεις θα συνεχίζονται όσο ο λαός μας θα αγνοείται από τον γιγαντιανό κράτος. Η βία γεννά βία. Εάν αυτοί μας επιπτίθενται, τότε κι εμείς θα κάνουμε Κανείς δεν έχει το μονοστή βία. Η εξέγερση ενάντια της τυραννίας είναι δίκαιη στο θεό. Αρκετά έχουμε».

ο αυτές επιθέσεις θα προ-
ν παραπέρα πτώση της
υγής πετρελαίου στη Ni-
του έχει ήδη μειωθεί, λό-
ρηγούμενων επιθέσεων
εκατομμύρια βαρέλια την
Κυβερνητικές πηγές υπο-
ν την ημερήσια απώλεια
ς δραστηριότητες των
ών στο Δέλτα του Νίγρα

σε 84 εκατομμύρια δολάρια τουλάχιστον. Ωστόσο, αυτά που ανησυχούν και προβληματίζουν πάνω απ' όλα αυτή τη σημγή την νιγηριανή κυβέρνηση και τα επιτελεία των πετρελαϊκών κολοσσών είναι πώς κατάφεραν οι αντάρτες να φτάσουν και να χτυπήσουν τις υπεράκτιες εγκαταστάσεις της Shell στο κοίτασμα Bonga και πώς θα διασφαλίσουν από δω και πέρα τη λειτουργία της πετρελαιοιθυμηνίας, αφού οι τελευταίες επιθέσεις δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι οι αντάρτες μπορούν να χτυπούν όπου και όποτε θέλουν.

Μετά την επίθεσή στις εγκαταστάσεις του κοιτάσματος Βονγά, έφτασαν στην περιοχή δύο φρεγάτες του πολεμικού ναυτικού της Νιγηρίας για να περιπολούν και να αποτρέψουν μια νέα επίθεση. Ομως, και στο παρελθόν ο στρατός ανέλαβε πολλές φορές την περιφρούρηση πετρελαϊκών εγκαταστάσεων, χωρίς να καταφέρει να μειώσει τις επιθέσεις των ανταρτών.

■ Νότια Κορέα

Θύελλα αντιδράσεων για το αμερικάνικο βοδινό

Τη στιγμή που στην Ευρώπη ξεσπάνε τα διατροφικά σκάνδαλα το ένα μετά το άλλο, χωρίς αντιδράσεις από τα κάτω, με αποτέλεσμα να κουκουλώνονται εύκολα, στη Νότια Κορέα έχει προκαλέσει τεράστιες αντιδράσεις η απόφαση της κυβέρνησης να άρει στις 13 Απριλίου την απαγόρευση εισαγωγής βιοδινού κρέατος από τις ΗΠΑ, που είχε επιβληθεί από το 2003, όταν εντοπίστηκε για πρώτη φορά στις ΗΠΑ η νόσος των «τρελλών αγελάδων».

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης και τα συνδικάτα κατηγορούν την κυβέρνηση ότι υπέκυψε στις πιέσεις των ΗΠΑ και καταγγέλλουν ότι η κυβερνητική απόφαση δεν διασφαλίζει την επαρκή προστασία των καταναλωτών από τη νόσο των «τρελλών αγελάδων», αφού επιτρέπει την εισαγωγή βοδινού κρέατος μεγάλης ηλικίας ζώων, για τα οποία υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος προσβολής από τη γόσο. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης ανακοίνωσαν ότι θα απέχουν επ' αόριστο από τις εργασίες της βουλής, ενώ οι διαδηλώσεις, που ξεκίνησαν πριν από ένα μήνα, έχουν πάρει από τα τέλη Μαΐου μαζικό χαρακτήρα, με συγκρούσεις με την αστυνομία και εκατοντάδες συλλήψεις διαδηλωτών. Στις 10 Μαΐου προγματοποιήθηκε μια τεράστια διαδήλωση στη Σεούλ, με τη συμμετοχή 100.000 διαδηλωτών κατά την αστυνομία σεων είναι η ακύρωση της συμφωνίας με τις ΗΠΑ ή η επαναδιαπραγμάτευσή της εξαρχής.

Οι εξελίξεις αυτές έχουν προκαλέσει σοβαρή κρίση στην κυβέρνηση του νοτιοκορεάτη προέδρου Lee Myung-bak, μόλις έξι μήνες μετά την εκλογή του. Σε μια προσπάθεια να εκτονώσει τη λαϊκή οργή, ανακοίνωσε στα τέλη Μαΐου ότι ζητησε από τις ΗΠΑ να μην εξάγουν στη Νότια Κορέα κρέας βοοειδών ηλικίας άνω των 30 μηνών, κίνηση που χαρακτηρίστηκε από ευχολόγιο και αντιπεριστασμός και έπεισε στο κενό. Λίγες μέρες αργότερα, ανακοίνωσε ότι μια επιτροπή κυβερνητικών βουλευτών ταξίδεψε στις ΗΠΑ για να ζητήσει γραπτή δέσμευση από την αμερικανική κυβέρνηση, ενώ οι υπουργοί υπέβαλαν την παραίτηση τους στον πρόεδρο για να τον διευκολύνουν να αντιμετωπίσει την πολιτική κρίση με κυβερνητικό ανασχηματι-

A close-up, high-angle shot looking down into a large, dark pile of small, reflective spheres. The spheres are densely packed, creating a dark, almost black surface. They appear to be made of a smooth, possibly plastic material, as they catch and reflect light in various directions. The lighting is somewhat dim, emphasizing the metallic or glossy nature of the spheres. In the bottom right corner, there is a small, partially visible white label with some dark text and a logo, which appears to be a stylized 'P' or similar symbol.

σμό. Από την πλευρά της, η αμερικανική κυβέρνηση απορρίπτει κάθε σκέψη επαναδιαπραγμάτευσης της συμφωνίας. Σε μια ύστοτη προσπάθεια εκτόνωσης της κρίσης, ο νοιοκορεάτης πρόεδρος έστειλε στις ΗΠΑ τον υπουργό Εμπορίου για να ζητήσει κάποια μορφή κυβερνητικής εγγύησης ότι δε θα γίνονται, σε εθελοντική βάση, εξαγωγές στην Νότια Κορέα βιδινού κρέατος από ζώα άνω των 30 μηνών. Η γελοιότητα στο αποκορύφωμα!

νάδες που θα εντοπιστούν δύο φορές να παραβιάζουν τη συμφωνία. Κοροϊδία σκέτη, δηλαδή.

Οπως ήταν επόμενο, ο συνασπισμός των οργανώσεων και των ακτιβιστών που οργανώνουν τις κινητοποιήσεις χαρακτήρισε «καθαρή απάτη» τη συμφωνία και δήλωσε ότι οι κινητοποιήσεις θα συνεχιστούν μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους. Λίγες ώρες αργότερα, στις 22 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε νέα μεγάλη διαδήλωση στη Σεούλ, με τη συμμετοχή 10.000 διαδηλωτών κατά την αστυνομία και 60.000 κατά τους διαδηλωτές. Οταν

οι διαδηλωτές επιχείρησαν να σπάσουν το οδόφραγμα από λεωφορεία της αστυνομίας που τους εμπόδιζε να προχωρήσουν προς το κέντρο της Σεούλ, έσπασαν σφρόδρες συγκρούσεις. Εκατοντάδες διαδηλωτές κατάφεραν να τραβήξουν ένα λεωφορείο από το

βοδινού, που θήγει τα συμφέροντα ντόπιων γεωργών και κτηνοτρόφων. Πριν από την απαγόρευση των εισαγωγών το 2003, η τιμή του εισαγόμενου αμερικάνικου βοδινού ήταν χαμηλότερη από το ένα τρίτο της τιμής του ντόπιου, η αεξία των εισαγωγών είχε εκτιναχθεί στα 800 εκατομμύρια δολάρια το χρόνο και η Νότια Κορέα ήταν η τρίτη μεγαλύτερη αγορά για το αμερικάνικο βοδινό κρέας.

Η νοτιοκορεάτικη κυβέρνηση υπέκυψε στις έντονες πιέσεις του Λευκού Οίκου, ο οποίος συνδέει την έβαση των διαπραγματεύσεων για τη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου, που διεξάγονται εδώ και ενάμισι χρόνο, με την άρση της απαγόρευσης των εισαγωγών αμερικανικού βιοδινού κρέατος. Η Ουάσιγκτον έχει κάνει σαφές ότι χωρίς την άρση της απαγόρευσης, η συμφωνία δεν πρόκειται να κατατεθεί για έγκριση στο κογκρέσο. Γι' αυτό οι κινητοποιήσεις ενάντια στην κυβερνητική απόφαση έχουν προολίθιει ευρύτερο αντικυβερνητικό χαρακτήρα. Ας μην ξεχνάμε ότι υπάρχει το προηγούμενο με τους ρυζοκαλλιεργητές, που κατάφεραν, ύστερα από πολυήμερες μοχητικές διαδηλώσεις, να αναγκάσουν την κυβέρνηση να απαγορεύσει τις εισαγωγές ρυζιού, κόντρα στους κανόνες του «ελεύθερου» εμπορίου.

Με τις πέτρες

«Αυτοί που αρπάζουν όλα τα δοσίματα κρύσσουν τη λιτότητα».

Μπ. Μπρεχτ

Γερμανικό Εγχειρίδιο Πολέμου

Χορός εκατομμυρίων και πάλι μπροστά στα μάτια μας. Μίζες με τις χούφτες. Και καυγάς, άγριος καυγάς. Οπως πάντοτε. Ποιος πήρε και ποιος δεν πήρε, αν τα πήρε για πάρτη του ή για το κόμμα, ποια κόμματα πήραν και τα λοιπά. Στην Ευελπίδων αναστενάζει η πολιτική ζωή της χώρας. Και στα πέριξ του Συντάγματος κέντρα δίνουν και παίρνουν τα διαβούλια. Πολιτικοί, μεγαλοεκδότες και καναλάρχες, μεσάζοντες και λαμόγια της πιάτσας, έχουν γίνει ένα κουβάρι και προσπαθούν να δώσουν λύσεις.

Σε αντίθεση με άλλες εποχές, που είχαμε οργισμένες κατηγορίες, απειλές, ακόμη και παραπομπές στο Ειδικό Δικαστήριο, τούτη τη φορά επικρατεί η αλληλεγγύη και η αλληλοκατανόση. Η αγωνία και το ενδιαφέρον για την προστασία της πολιτικής. Βλέπετε, οι βρομιές τους αφορούν όλους (και πέραν του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ), ενώ το παιχνίδι των αποκαλύψεων έχει ανοίξει πολύ, παίζεται κυρίως στο εξωτερικό και δύσκολα μπορούν να το ελέγχουν. Η απόφαση είναι... οικουμενική. Κανένα κόμμα δε θα επιδιώξει να βγάλει πολιτική υπεραξία σε βάρος άλλου. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να πέσουν όλοι στα μαλακά και θα κάνουμε τις μικρότερες δυνατές ανθρωπιθυσίες προκειμένου να εξασφαλίσουμε τη σταθερότητα του συστήματος.

Ολες και όλοι ξέρουμε τι γινόταν, τι γίνεται και τι θα γίνει. Τώρα, ζόύμε απλώς κάποιες αποκαλύψεις πλευρών αυτού που ξέρουμε. Είναι καιρός, όμως, να κάνουμε και τους απαράιτους συνειρμούς. Τι είναι όλ' αυτά τα εκατομμύρια των μιζών που έρχονται στο φως (και τα άλλα που δεν έρχονται); Δικά μας λεφτά είναι. Κλεμμένη, απλήρωτη εργασία είναι, υπεραξία που συγκεντρώνουν οι καπιταλιστές και που ένα μικρό κομμάτι της δίνουν στα κόμματα και τους πολιτικούς, οι οποίοι τους εξασφαλίζουν τη δυνατότητα να βγάζουν όλο και περισσότερη υπεραξία, να συσσωρεύουν όλο και περισσότερα κέρδη.

Μπουκωμένοι από φανερές και κρυφές χορηγίες οι αστοί πολιτικοί πέφτουν με όλο και μεγαλύτερη αγριότητα πάνω στους εργαζόμενους. Κίρκες της λιτότητας, εμπνευστές νόμων και αποφάσεων που στραγγαλίζουν εργατικά δικαιώματα, δίθεν αντιπολιτευόμενοι που το μόνο μέλημά τους είναι να μη χαθεί ο έλεγχος, να μην υπάρξουν αγώνες που να μπορούν να νικήσουν.

Επειδή η ιστορία έχει αποδείξει όπειρες φορές πως στις εξουσίες της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης οι λέξεις φιλότιμο, ήθος, εντιμότητα είναι ξένες, επειδή η ιστορία της τελευταίας 35ετίας έχει αποδείξει πολλές φορές, ότι η «κάθαρση» είναι η κολυμβήθρα του Σιλωάμ για ένα σύστημα που δεν αλλάζει, εμείς θα πρεπει να τους πάρουμε με τις πέτρες, βάζοντας στο κέντρο της προσοχής τις ανάγκες και τα αιτήματά μας.

■ Δικτατορία

Αν και όχι με την αρχική ένταση, συνεχίζει να εκφράζεται η (έντυπη κυρίως) αγανάκτηση για το «μισό εκατομμύριο Ιρλανδούς» που δέλουν να επιβάλουν τη δέληση τους στα «πεντακόσια εκατομμύρια ευρωπαίων πολιτών». Παραβλέποντας το γεγονός ότι οι Ιρλανδοί απλά εξέφρασαν την άποψή τους σε ένα ερώτημα που η ίδια η πολιτική εξουσία στη χώρα τους έθεσε, ρωτάμε: πώς τεκμέρεται ότι τα «πεντακόσια εκατομμύρια ευρωπαίων» είναι υπέρ της Ευρωσυνθήκης; Απάντηση από τους «αγανακτισμένους αρδηρογράφους» δεν δίνεται [δεν τίθεται καν το ερώτημα], υπονοείται όμως σαφώς πως τα «πεντακόσια εκατομμύρια ευρωπαίων» εκφράζονται από τις αποφάσεις υπέρ της Ευρωσυνθήκης που παίρνουν τα ενδικά κοινοβούλια. Ομως, και στην Ιρλανδία το αποτέλεσμα σε μια ψηφοφορία στο κοινοβούλιο δια ήταν συντριπτικό υπέρ της Ευρωσυνθήκης, αν δεν υπήρχε συνταγματικό κάλυμα που επέβαλε τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Δικαιούμαστε, λοιπόν, να συμπεράνουμε, ότι τα κοινοβούλια δεν εκφράζουν τη δέληση της πλειοψηφίας, αλλά τη δέληση μιας μειοψηφίας. Επιβεβαιώνεται έτσι, για πολλοστή φορά, ο Μαρξ που έχει γράψει ότι και η πιο δημοκρατική αστική δημοκρατία δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης.

■ Αριστοκρατισμός

Μεγάλες δυσκολίες έχουν όσοι προσπαθούν να εφεύρουν επιχειρήματα για να υπερασπιστούν την επικύρωση των ευρωενωσίτικων συνδημών από τα κοινοβούλια. Βλέπετε, η άποψη αυτή δεν κολλάει και τόσο με την ιδεολογική πεμπτουσία της αστικής δημοκρατίας, που είναι το καθολικό εκλογικό δικαίωμα. Ετοι, το μάζιμου που κατάφεραν να εφεύρουν είναι πως τα δημοψηφίσματα αποτελούν μια λαϊκιστική διαστρέβλωση των αρχών της αστικής δημοκρατίας, διότι δε μπορεί να χωρέσει σ' ένα μονολεπτικό δίλημμα [ναι ή όχι]; ένα πολυδιάστατο δέμα, όπως είναι μια συνταγματική συνδήμη. Εωλο εξ ορισμού το επιχείρημα, καταρρέει μετά από έναν απλό συλλογισμό: και τα κοινοβούλια στο ίδιο μονολεπτικό δίλημμα δια παντίσουν: ναι ή όχι. Εκτός αν οι βουλευτές δε δεωρούνται «εκπρόσωποι του έδουνού», αλλά ένα οιονεί αριστοκρατικό σώμα, επιφορτισμένο με το καδήκον να αποφασίζει για κρίσιμα δέματα ερήμην του «αμαδούς όχλου». Κάτι τέτοιο δεν υποστήριξε η Διαμαντοπούλου, που δήλωσε ότι οι μεγάλες τομές στην πορεία της Ευρώπης δεν είναι υπόδειση των λαών αλλά υπόδειση φωτισμένων γηγετών;

■ Οχι μόνο γελοιότητα

Η αναφορά του Αλογοσκούφη στη γυναίκα του που «εργάζεται ως επαγγελματίας για να ζήσει τα τρία παιδιά της» ξεπερνά σε γελοιότητα τις παιλίες ελληνικές ταινίες με Ξανθόπουλο και Βούρτση [εκείνες, τουλάχιστον, είχαν την πλάκα τους]. Πέρα από τη γελοιότητα του άνδρα, όμως, ο οποίος έχει και στο παρελόν σημαντικής στην ιρλανδία το αποτέλεσμα σε μια ψηφοφορία στο κοινοβούλιο δια ήταν συντριπτικό υπέρ της Ευρωσυνθήκης, αλλά τη δέληση μιας μειοψηφίας. Επιβεβαιώνεται έτσι, για πολλοστή φορά, ο Μαρξ που έχει γράψει ότι και η πιο δημοκρατική αστική δημοκρατία δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης.

■ Τι Φάνη τι Σωτηρούλα!

Μέσα στην άψη της πολιτικής αντιπαράδεσης μας δέρψυγε. Εστω και καθυστερημένα το ψάξαμε και βρήκαμε ενδιαφέροντα στοιχεία.

Την έπεσαν και δικαίως ΚΚΕ και ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ στη Φάνη Πάλλη-Πετραλία για τη σάση της στο συμβούλιο των υπουργών Εργασίας της ΕΕ, που αποφάσισε την κατάργηση του θωρου και τη δέσποιση εβδομαδιαίας εργασίας 65 [ή και 78] ωρών. Γιατί, όμως, έκαναν την πάσια για τη σάση της κυβέρνησης της Κύπρου;

Δεξιά [δεξιότατη] η Φάνη, έκανε ένα μεγάλο βήμα απέχοντας από την ψηφοφορία. Τι να πεις, όμως, για την αριστερή [αριστερότατη] Σωτηρούλα Χαραλάμπους, υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων της Κύπρου, που επίσης απέσχε και δεν καταψήφισε, διευκολύνοντας έτσι το συμβούλιο να πάρει την αντεργατική απόφαση; Αν δει κανείς το βιογραφικό της κας Σωτηρούλας, παθαίνει πλάκα από την... αριστεροσύνη.

Από μικρή στη νεολαία του ΑΚΕΛ, πήγε για σπουδές όχι στην Ελλάδα ή στην Αγγλία, αλλά στη «σοσιαλιστική» Βουλγαρία [πολιτικές και κοινωνικές επιστήμες στην Ακαδημία Κοινωνικών Επιστημών και Κοινωνικής Διοίκησης στη Σόφια], από όπου αποφοίτησε το 1986. Με το που γύρισε στην Κύπρο προσλήφθηκε από την ΠΕΟ [συνδικαλιστική οργάνωση που ελέγχεται από το ΑΚΕΛ], στην οποία υπηρέτησε σε διάφορες δέσεις. Το Γενάρη του 2006 εκλέχηκε Κεντρικός Οργανωτικός Γραμματέας της ΠΕΟ. Εξελέγη Βουλευτής Αμφορών με το ΑΚΕΛ το 2001 και επανεξελέγη το 2006. Διετέλεσε πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιπροπής Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, της Κοινοβουλευτικής Επιπροπής Ιωνών Ευκαιριών μεταξύ Ανδρών και Γυναικών και μέλος της Κοινοβουλευτικής Επιπροπής Οικονομικών και Προϋπολογισμού. Είναι μέλος της Κεντρικής Επιπροπής του ΑΚΕΛ και μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας της Παγκύπριας Ομοσπονδίας Γυναικείων Οργανώσεων.

Ντούρα κομμουνίστρια και ταξική συνδικαλίστρια η Σωτηρούλα, δεν είχε κανένα πρόβλημα να κρατήσει την ίδια σάση με τη δεξιά Φάνη. Για να πιστοποιηθεί για πολλοστή φορά πως η διαχείριση της αστικής εξουσίας είναι γλυκιά, πολύ γλυκιά. Κανένα σχόλιο από Περισσό ή Κουμουνδούρου μεριά;

ζεται, ας πούμε, η κ. Αγαπητίδου με τον όμιλο Λάτση; Δεν κάνει ο όμιλος Λάτση μπήκες με το δημόσιο, οι οποίες τελούν υπό την κρίση του συζύγου της;

Και τι να κάνει, να μη ζήσει τα παιδιά της; Εδώ είναι το δέμα. Άλλα ζευγάρια ζουν τα παιδιά τους φτύνοντας αίμα σε γιαπιά, εργοστάσια και μαγαζά κι άλλα, όπως το ζεύγος Αλογοσκούφη-Αγαπητίδου εξασφαλίζουν το παντεσπάνι των παιδιών τους κάνοντας μπήκες και πολιτική. Ετσι δουλεύει το σύστημα. Η διαιπλοκή είναι δομικό του στοιχείο και όχι κάποια παρέκκλιση που αφορά μερικούς.

■ Η Ζωή ενός καπιταλιστή

Τ' ακούμπησε κανονικότατα ο βιομήχανος Μυλωνάς και αφέθηκε ελεύθερος από τους απαγωγείς του, οι οποίοι –όπως είπε– του φέρθηκαν μια χαρά. Εμπειρός στις μπήκες και τους εκβιασμούς (προς τους εργάτες του) ο καπιταλιστής, κατάλαβε ότι δε μπορούσε να τη σκαπουλάρει διαφορετικά. Εβαλε στη μπάντα τους μπάτσους, πάζάρεψε σαν καλός μπήκες μεν, πλήρωσε τα λύτρα που συμφώνησε τελικά και επέστρεψε στις μπήκες του, με μια κλεμμένη BMW που του παραχώρησαν οι απαγωγείς.

Ουδείς ψόγος για τη συμπεριφορά Μυλωνά. Διέθεσε στους απαγωγείς ένα μικρό κομμάτι από την υπεραξία που αρπάζει από τους εργάτες. Είμαστε σίγουροι, ότι δια επιπέδου πιο άγρια πάνω στην εργατική δύναμη που μισάνει, ώστε να βγάλει τα σπασμένα μέσα από την αύξηση της εκφετάλλευσης. «Υπέσπην αφάμαξη, αλλά η ζωή συνεχίζεται», δήλωσε με νόημα. Και οι μπάτσοι (η κυβέρνηση, για να ακριβολογούμε), πώς δέχτηκαν να τσαλακωθεί έτσι το γόνητρο του κράτους; Πώς αποδέχτηκαν να μπουν σε διαπραγματεύσεις με τους απαγωγείς και στο τέλος να αφήσουν το Μυλωνά να πληρώσει τα λύτρα; Αυτοί που σε άλλες περιπτώσεις δε διστάζουν να δέσουν σε κίνδυνο τη ζωή απλών ανδρώπων (διυμθείτε την υπόδεση Σορίν Ματέι και το δάνατο της Αμαλίας Γκινάκη, διυμθείτε το πιστολίδι που στήνουν οι μπάτσοι μέρα μεσημέρι σε περιπτώσεις ληστειών κ.λπ. κ.λπ.) έκαναν τουμπεκί ψιλοκομμένο στην υπόδεση Μυλωνά. Βλέπετε, αλλιώς μετράει η ζωή απλών ανδρώπων και αλλιώς η ζωή ενός καπιταλιστή.

ΥΓ: Ο Μυλωνάς δήλωσε ότι γι' αυτόν η υπόδεση έχει κλείσει. Οτι κάποιο πράγματα δα τα κρατήσει μέσα του μέχρι να πεδάνει και δεν πρόκειται να τα πει ούτε στην αστυνομία. Πόσο πιο καθαρά να το πει; Δεν πρόκειται να διευκολύνει τους μπάτσους να φτάσουν στα ίχνη των απαγωγέων του. Γιατί δε γουστάρει να δέσει σε κίνδυνο τη ζωή του ίδιου και των μελών της οικογένειάς του, προκειμένου να σώσει το κύρος της η αστυνομία.

■ Σοσιαλφιλεπεθερισμός

Ο σοσιαλιστής Τάσος Γιαννίτσης ζητά φιλελεύθερες πολιτικές με τη φινέτσα και την κομψότητα στις διατυπώσεις ενός πανεπιστημιακού: «Άνισότητα και φτώχεια δεν είναι μόνο το αποτέλεσμα η δελημένων συντηρητικών επιλογών. Είναι και αποτέλεσμα μιας "προοδευτικής" πολιτικής αντίληψης, που με αρτηριοσκληρωτική εμμονή σε παραδοσιακές συνταγές αδυνατεί να απαντήσει πειστικά στα σύνδετα προβλήματα του συνδυασμού ακρίβειας, ανταγωνιστικότητας, ενεργειακών και περιβαλλοντικών πιέσεων» («Το Βήμα»).

Ο νεοφιλελεύθερος Κ. Χατζηδάκης ζητά το ίδιο, πέφτοντας στο επίπεδο της γελοιότητας: «Άν είχαμε ένα μικρότερο κράτος δα υπήρχαν και λιγότερες προμήδειες και υπάρχουν μερικές δραστηριότητες του κράτους, επιχειρηματικές, που μπορεί να τις κάνουν κάλλιστα ιδιώτες» («Αδήνα 9,84»).

Και οι δύο ζητούν «λιγότερο κράτος». Ο ένας με πρόσχημα τη φτώχεια και ο άλλος με πρόσχημα τις μιζές.

«Ολοι αγαπάμε τον άνθρωπο» (είτε πιστός είτε ψηφοφόρος, πάνω απ' όλα είναι πελάτης).

■ Ανοιχτή Συνέλευση Εργαζομένων-Ανέργων

Συνεχίζουμε σε ταξική ρότα

Aμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, εργαζόμενες και εργαζόμενοι από πολλούς κλάδους και χώρων εργασίας, κατάθεση ιδεολογικοπολιτικών απόψεων, μεταφορά εμπειριών, αλλά πάνω απ' όλα έκφραση αγωνίας για την πορεία του κινήματος και κατάθεση προτάσεων για τη συνέχιση αυτού του ταξικού εγχειρήματος. Αυτό είναι με λίγα λόγια το κλίμα που επικράτησε στην εκδήλωση που οργάνωσε η Ανοιχτή Συνέλευση Εργαζομένων-Ανέργων, την Παρασκευή 20 Ιουνίου, στο (δυστυχώς σε πλήρη εγκατάλειψη) δημοτικό πάρκο στα παλιά Σφαγεία του Ταύρου.

Κανένα ρεπορτάζ δε μπορεί να μεταφέρει το περιεχόμενο μιας πλούσιας συζήτησης, που κράτησε περίπου δυόμισι ώρες και στην οποία πήραν μέρος τόσοις εργαζόμενοι και εργαζόμενες, μεταφέροντας τις εμπειρίες τους από τους χώρους εργασίας και τους κλάδους τους, απολογίζοντας τη δράση της Ανοιχτής Συνέλευσης και καταθέτοντας προτάσεις για το πρότεινε να γίνει από όλα και

πέρα. Περιοριζόμαστε, λοιπόν, να μεταφέρουμε με συνοπτικό τρόπο μερικά από τα βασικότερα ζητήματα που θίγηκαν και στα οποία διαφέραντε να υπάρχει απόλυτη σύγκλιση των απόψεων.

◆ Το μεγάλο πρόβλημα του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, που ακούει στο όνομα συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μπορεί και παίζει ακόμα το ρόλο του, όχι μόνο και όχι τόσο επειδή στηρίζεται απ' όλα τα κέντρα εξουσίας του συστήματος, του οποίου αποτελεί θεσμό, αλλά και επειδή στους εργαζόμενους κυριαρχεί η λογική της ανάθεσης. Αναθέτουν σε άλλους να φέρουν σε πέρας εκείνα για τα οποία οι ίδιοι πρέπει να αγωνιστούν. Αυτό φάνηκε καθαρά και στις μάχες που δόθηκαν ενάντια στον πρόσφατο αντισφαλιστικό νόμο.

◆ Χρειάζεται συνεχής πρέμβαση για ν' αρχίσει να σπάει αυτό το κλίμα και οι εργαζόμενοι ν' αρχίσουν ν' αποκτούν και πάλι εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους και στον αγώνα τους. Σημαντικό στοιχείο σ' αυτήν την πορεία να φέρουν σε πέρας εκείνα για τα οποία οι ίδιοι πρέπει να αγωνιστούν.

τή την πορεία είναι η έκφραση της αλληλεγγύης σε κλάδους ή χώρους που μπαίνουν σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις και οι ταξικές δυνάμεις πρέπει να θέσουν αυτό το θέμα πολύ ψηλά στις προτεραιότητές τους. Μόνο έτσι θ' αρχίσει να σπάει το κλίμα της ηττοπάθειας και να παραμερίζονται οι διαλυτικές παρεμβάσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

◆ Η Ανοιχτή Συνέλευση, πάρα τις αδυναμίες της και τις σχετικά μικρές δυνάμεις της, ανέπτυξε μια πλούσια δράση, επικεντρωμένη όχι σε συσκέψεις και διαβούλια, αλλά σε πα-

ρεμβάσεις σε ένα ευρύ φάσμα χώρων εργασίας, στη βιομηχανία, στο εμπόριο, τις υπηρεσίες. Διατήρησε αλώβητο τον αμεσοδημοκρατικό χαρακτήρα στη λειτουργία της και πρέπει να συνεχίσει τη δράση της, όχι μόνο στο Ασφαλιστικό, αλλά σ' όλα τα προβλήματα που απασχολούν την εργατική τάξη.

Η βραδιά συνεχίστηκε με συναυλία από τους «Υπεραστικούς» και ολοκληρώθηκε περασμένα μεσάνυχτα. Στο χώρο λειτουργησαν από νωρίς έκθεση φωτογραφίας και βιβλίους και αναψυκτήριο.

■ Συνεχίζει το δουσιεμπόριο το ΙΚΑ

Αλλούς 600 εργαζόμενους, ανασφάλιστους και με ημερόμεσθια από 25 ευρώ (για αποφοίτους ΙΕΚ, ΤΕΛ, ΕΠΑ) μέχρι 30 ευρώ (για πτυχιούχους ΤΕΙ) προσλαμβάνει το ΙΚΑ, στο πλαίσιο των κακόρημών προγραμμάτων stage. Καμαρώνει, μάλιστα, η διοικησή του, ότι με την πρόσληψη αυτών των σύγχρονων σκλάβων θα εξασφαλιστεί «η εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών». Κατά τα άλλα, έχουν το θράσος να μιλούν για προγράμματα «απόκτησης εργασιακής εμπειρίας»!

Πρόκειται για κανονικό δουλεμπόριο. Αντί να προσλάβουν εργαζόμενους, που θα πληρώνονται με όσα προβλέπουν οι συλλογικές συμβάσεις (ή το μισθολόγιο του δημόσιου) και θα ασφαλίζονται κανονικά, παίρνουν εργαζόμενους με stage, τις συμβάσεις των οποίων, μάλιστα, ανονεώνουν, με αποτέλεσμα ένας εργαζόμενος να δουλεύει χωρίς ασφάλιση και χωρίς συλλογική σύμβαση για τρία ή και περισσότερα χρόνια. Το ΙΚΑ παραδέχεται ότι ένα μέρος από τους 600 που θα «προσληφθούν» θα προέρχεται από ήδη εργαζόμενους με stage, που θα «ολοκληρώσουν την εκπαίδευσή τους σε όλο το φάσμα των υπηρεσιακών αντικειμένων του ιδρύματος»!

Οταν το ΙΚΑ, δηλαδή ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός φορέας των εργαζόμενων, χρησιμοποιεί ανασφάλιση εργασία, όταν η ΓΣΕΕ, η ανώτατη συνδικαλιστική οργάνωση, χρησιμοποιεί ανασφάλιση εργασία (50 εργαζόμενους προσελαβεί πρόσφορτα με stage, ύστερα από συνενόηση με την κυβέρνηση), τι άλλο μένει να δούμε; Είναι καιρός αυτή η φάμπτρικα, που δένει στη σκλαβιά δεκάδες εργαζόμενους, νέους στην πλειοψηφία τους, και καλλιεργεί μια συνειδηση εθελοδουλείας να τεθεί στο σύχαστρο των ταξικών δυνάμεων, πριν δηλητηριάσει εντελώς την ταξική συνειδηση.

Βρόμικο σύστημα, βρόμικοι πολιτικοί

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι 420.000 ευρώ (τόσο κάνουν 1.000.000 μάρκα) είναι μεγάλο ποσό. Αν αναλογιστούμε, όμως, ότι η Siemens, σύμφωνα με όσα καταθέτουν τα στελέχη της, έδινε το 2% του τζίρου της σε μιζές, τότε τα 420.000 ευρώ δε φτάνουν ούτε το μισό τοις εκατό του συνολικού ποσού των μιζών και ο Τσουκάτος δεν είναι παρά ο ψηλικατζής της υπόθεσης (κάτι σαν Κυριάκος επί τρία). Είτε τα συγκεκριμένα λεφτά ήταν για το ΠΑΣΟΚ (όπως υποστηρίζει ο ίδιος) είτε ήταν για την πάρτη του (όπως υποστηρίζει το ΠΑΣΟΚ), σημασία έχει ότι πρόκειται για ελάχιστο τρήμα του συνόλου των μιζών που καταβάλλονταν επί σειρά ετών και πήρε τα λεφτά, αλλά τα έβαλε στο ταμείο της ΝΔ. Ο Εβερτ, που διαδέχτηκε το Μητσοτάκη μετά την ήττα του τελευταίου στις εκλογές του 1993, δήλωσε ότι στα ταμεία της ΝΔ δε βρέθηκε να έχει μπει τέτοιο ποσό. Ο Καραμανλής, που διαδέχτηκε τον Εβερτ, δεν σκάλισε την υπόθεση, αυτή θάφτηκε σε κάποια δικαστικά αρχεία και όλοι ζουν έκτοτε ευτυχισμένοι. Και ο Μητσοτάκης και ο Εβερτ και ο Καραμανλής και ο Άλαφρουζος. Άλλαξε τα ονόματα, βάλτε στη θέση τους μερικούς από τους σημερινούς «πράσινους» πρωταγωνιστές του σίριαλ «Μίζενς» και δεν θα χρειαστεί ν' αλλάξετε τίποτ' άλλο στο σενάριο.

μόνο από μία εταιρία. Από την άλλη, τα στοιχεία της δικογραφίας δείχνουν ότι σχεδόν εξαπλάσια μίζα έφυγε από τα ταμεία της Siemens για να «δέσει» η σύμβαση για το C4I, επί κυβέρνησης ΝΔ. Για τη συγκεκριμένη μίζα ακόμα δεν έχουμε πρόσωπα, αλλά μόνο off shore εταιρίες. Αλλάζει μήπως τίποτα; Με την ευκαιρία που αναφέρομαστε στη ΝΔ και τον «αδιάφθορο» πρωθυπουργό της, ας θυμηθούμε μια όχι και τόσο παλιά ιστορία. Ο εφοπλιστής και μεγαλοεκδότης Αρ. Αλαφούζος κατέθεσε, ότι έδωσε στον πρωθυπουργό της ΝΔ Κ. Μητσοτάκη επιταγή ύψους 1 εκατ. δολαρίων. Ο Μητσοτάκης πήγε να τον διαψεύσει, στο τέλος όμως αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι

σαμε να κάνουμε είναι να επικεντρωθούμε στον Τσουκάτο και να εστιάσουμε την προσοχή μας στις αστυνομικοδικαστικές εκδοχές αυτής της υπόθεσης. Αλλωστε, όπως και σε άλλες ανάλογες περιπτώσεις έχουμε γράψει, ένα από τα εργαλεία που βοηθάει στη συγκάλυψη ενός σκανδάλου είναι ο καθημερινός βομβαρδισμός με χλιάδες λεπτομέρειες, ονόματα, αριθμούς λογαριασμών, διασυνδέσεις εταιριών με ξένα ονόματα κ.λπ. Ο βομβαρδιζόμενος αναγνώστης χάνεται στις λεπτομέρειες, μπερδεύεται, πελαγώνει, στο τέλος τα παρατάει έχοντας χάσει την ουσία. Την ουσία που δε βρί-

σκεται στις ποινικές ευθύνες του ενός ή του άλλου, στους οποίους επικεντρώνεται η σκανδαλολογία, αλλά στις ουσιαστικές πολιτικές και οικονομικές πτυχές της υπόθεσης. Εμείς θεωρούμε βέβαιο, ότι ο Τσουκάτος στο τέλος θα καθαρίσει ποινικά. Την έχει δέσει την υπόθεση, μερικοί από το ταμείο του ΠΑΣΟΚ έχουν εκτεθεί ανεπανόρθωτα κάνοντας συναντήσεις με τον ίδιο και το δικηγόρο του και συμφωνώντας στην υπερασπιστική γραμμή που αυτός χάραξε, οπότε με τι στοιχεία να καταδικαστεί; Αμφιβάλλουμε αν θα βρεθεί καν κατηγορούμενος.

Τι είναι ο Τσουκάτος; Τυπικό δείγμα σφουγγαριών που επέδειξε ικανότητα στη βρόμι-

κι δουλειά. Αυτό ήταν το πρόσον του, γι' αυτό τον επελέξει ο Σημίτης και τον έκανε «αντ' αυτού», πανίσχυρο πολιτικό στέλεχος που έλυνε και έδενε, όχι μόνο στο ΠΑΣΟΚ, αλλά και στον κρατικό μηχανισμό. Οποια εκδοχή κι αν δεχτούμε για τη συγκεκριμένη μίζα, στο ίδιο αποτέλεσμα φτάνουμε. Αν δεχτούμε ότι ο Χριστοφοράκος ήθελε να χρηματοδοτήσει το ΠΑΣΟΚ, πήγε στον Τσουκάτο και όχι στον γραμματέα του κόμματος, γιατί αυτός ήταν ο «καθ' ύλην αρμόδιος». Αν ήθελε να τα χώσει στον ίδιο τον Τσουκάτο, σημαίνει ότι ήταν βέβαιος ότι αυτός θα του κάνει κάποια ή κάποιες δουλειές.

Και οι υπουργοί; Δεν ήξεραν τίποτα; Πώς θα εκτελούσαν τις εντολές του Τσουκάτου, αν δεν ήταν βέβαιοι ότι αυτές είναι οι εντολές του πρωθυπουργού; Υστερά, δε θα ζητούσαν κι αυτοί το «κατιτίς» τους; Απλά εκτελεστικά όργανα του Τσουκάτου ήταν; Κι ο Σημίτης; Αυτός απλά... προήδρευε, ανυποψιάστος για το τι γινόταν πίσω από την τιάτη του; Υπήρχε περίπτωση ό ποιος Τσουκάτος να πάρει μόνος του τέτοιες «πρωτοβουλίες»; Οποιος είναι αφελής οις πιστεύει όλ' αυτά που γράφονται για τον «έντιμο» Σημίτη, που τον κατηγορούν μόνο για «πολιτική ευθύνη», ξέροντας πως έτσι κι αλλιώς πολιτικά είναι τελειωμένος. Κι ο Γιωργάκης και όλα

α υπόλοιπα μεγαλοστελέχη
ου ΠΑΣΟΚ, δεν άκουσαν τί-
ποτα, δεν είδαν τίποτα, δεν
πωφιάστηκαν τίποτα;

για τον οποίο μίλησε ο Γκού-
σκος), αλλά επειδή προφανώς
ο Τσουκάτος έχει τα «ατού»
του, όταν πιήγαν στον εισαγ-
γελέα, φρόντισαν να του δώ-
σουν το άλλοθι που ζητούσε:
«μαζεμένο το ποσό δεν το έφε-
ρε, αλλά δεν αποκλείουμε να το
έφερε σε δόσεις, διότι έφερνε
μεγάλα ποσά». Αυτό ταιριάζει
απόλυτα με την υπερασπιστι-
κή γραφμή του Τσουκάτου και
με τις καταθέσεις εκείνων που
τον βοήθησαν να «ξεπλύνει» τη
μίζα (οι αντιφάσεις είναι επι-
μέρους και εύκολα «μαζεύο-
νται» από τους έμπειρους δι-
κηγόρους).

Γι' αυτό λέμε πως είναι λε-
πτομέρεια, που αφορά το ΠΑ-
ΣΟΚ και μόνο το ΠΑΣΟΚ, αν τα
λεφτά πήγαν στο κομματικό
ταφείο ή στην τσέπη του Τσου-
κάτου. Ξέρουν πολύ καλά, ότι
οι μιζές (που βαφτίζονται
«προσφορές» και «χορηγίες»)
έπεφταν σαν το χολάζι. Στο
κόμμα και σε πρόσωπα που
επηρέαζαν αποφάσεις. Πώς
νομίζετε ότι φτιάχτηκαν όλες
αυτές οι περιουσίες, από αν-
θρώπους που είχαν μόνο ένα
μισθιστόδικο:

Τα ίδια ισχύουν και για τη ΝΔ. Εκτός αν πιστεύει κανείς ότι οι μίζες που αποδεδειγμένα δόθηκαν τουλάχιστον για το C4i πήγαν σε κάπποια στελέχη της εν Ελλάδι Siemens, όπως αρχικά προσπάθησαν να μας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Φοβούνται κάτι ή ξεπληρώνουν γραμμάτια;

Στην αρχή είχαμε μια τουλάχιστον παράδεινη δηλώση της Α. Παπαφίγια, σύμφωνα με την οποία «αυτό που έχει πολεμεί για την ομοσπονδία είναι ότι δεν πρέπει ο ελληνικός λαός να αποπροσανατολιστεί απαντώντας στη χρησιμοποίηση που γίνεται στο σκάνδαλο (σ.σ. Siemens) για να περάσουν διάφορα πολιτικά σενάρια για την ανασύνταξη του πολιτικού συστήματος». Κάθε φορά που ξεσπάει ένα σκάνδαλο, οι χειρισμοί που γίνονται οδηγούν σε αποπροσανατολισμό.

να εγκλωβίσουν τους εργαζόμενους μόνο στο σκάνδαλο Siemens, όμως «άλλα πράγματα απασχολούν τους εργαζόμενους. Και τα σκάνδαλα βεβαίως τους αγονακτούν, αλλά δεν είναι το μοναδικό θέμα. Ακριβεία, ανεργία, μια σειρά τέτοια προβλήματα απασχολούν το λαό και νομίζω ότι στις εκλογές θα μπουν επί τάπτητος τα πάντα».

Την Τετάρτη, πολιτικό σχόλιο του «Πι-
ζοπάστη» στηλίτευε εκείνους που γρά-
φουν ότι θα περάσουμε «το καλοκαίρι της
Siemens» και αποφανόταν ότι «η σκαν-
δαλολογία, πέρα από τις άλλες "επιμέρους"
επιδιώξεις, εξυπηρετεί περιόριμα και τον
αποπροσαντολισμό του λαού».

Αυτό πια πάει πολύ. Ενα κόμμα που το 1989 πρωτοστατούσε στη σκανδαλογία και που κατέστησε την «κάθαρση» κεντρικό πολιτικό αίτημα, μη διστάζοντας να σχηματίσει κυβέρνηση μαζί με το Μητσοτάκη, δε μπορεί τώρα να μας κάνει τέτοια μαθήματα. Είναι φανερό ότι προσπαθούν να υποβαθμίσουν το σκάνδαλο Siemens και το ερώτημα είναι γιατί. Η επίκληση του γνωστού «κολλήματος» της αντικαπιταλιστικής γενικολογίας δεν είναι πειστική. Ή εξοφλούν γραμμάτια προς τα κινητά στην έρευνα;

την κυβερνηση η κατι φορουνται.
Την Πεμπτη, οι ιδιοι μας έδωσαν την απάντηση: κατι φορουνται. Κεντρικό πολιτικό άρθρο του «Πιζοπάστη», με τίτλο «Επικίνδυνη κατασκευή ειδήσεων», αναγνώριζε το ΚΚΕ σε αναφορά της Χριστίνας Κοραή στο δελτίο της NET, σύμφωνα με

την οποία υπάρχει και τρίτο κόμμα που εμπλέκεται στο σκάνδαλο Siemens, «ένα από τα δύο της αριστερά». Γιατί, όμως, αναγνώρισαν το ΚΚΕ στην αόριστη αναφορά της κολλητής του Ρουσόπουλου; Δε θα μπορούσε να είναι ο ΣΥΡΙΖΑ; Δε φοβήθηκαν το «όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται»; Ή μήτως κάπι ξέρουν και έτρεξαν να προλάβουν;

Και γιατί δέν προχώρησαν σε μια κατηγορηματική διάψευση, αλλά από την ίσαν με κάτι που σηκώνει και δεύτερες ερμηνείες; «Σε κάθε περίπτωση το κόρμα της εργατικής τάξης, το ΚΚΕ, που ορισμένα "παπαγαλάκια" νομίζουν ότι μπορούν να το πιάνουν στο στόμα τους ρίχνοντας λάσπη, ούτε είχε, ούτε θα έχει ΠΟΤΕ σχέσεις με μιζές, με "Ζήμενς" και με τις απάτες που αποτελούν "κοινό μυστικό" στο σύστημά τους. Το ΚΚΕ ούτε με τους κατασκευαστές των C4i συνογχελάζεται, ούτε φρεγάτες αγοράζει, ούτε "Πάτριοτ" παραγγέλνει. Το ΚΚΕ, αντίθετα, παλεύει για την ανατροπή αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής».

Τι ερμηνεία να δώσουμε σ' αυτό το «σε κάθε περίπτωση»; Ποιες είναι οι... περιπτώσεις που μπορεί να υπάρξουν; Υπάρχει και περίπτωση «χορηγίας» από τη Siemens, η οποία δύναται... δεν επηρέασε την πολιτική του κόμματος; Εμείς απλώς ρωτάμε και δεν ρωτάμε με προβοκατόρικη διάθεση. Οφέλεθα... (γιατί πολλά ακούγονται στους διαδρόμους).

Εντελώς ανοχύρωτα και πάλι τα δάση

Αυτή τη φορά δε μπορούν να επικαλεστούν ούτε τις μεγάλες θερμοκρασίες ούτε το... «στρατηγό όνεμο». Μια συνθησιμένη καλοκαιρινή μέρα ήταν η περασμένη Τετάρτη, με 35 βαθμούς θερμοκρασία και μέτριους ανέμους. Κι όμως, αυτή τη μέρα κάηκαν σχεδόν 1200 στρέμματα στον Υμηττό! Μέρα και σχι υψηλά. Εντεκα μήνες μετά τη φωτιά που έχει κάψει άλλα 1000 στρέμματα στο ίδιο βουνό. Ενα χρόνο μετά την καταστροφή της Πάρνηθας. Κι είμαστ' ακόμα στην αρχή...

Την ώρα που η φωτιά κατάκαγε τον Υμηττό, ο αρμόδιος για τα δάση υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης, δεπερνούσε κάθε όριο προκλησης: «Οσον αφορά τη φετινή περίοδο υπάρχει υπό την αγίδα του υπουργείου Εσωτερικών ένας συντονισμός, ο οποίος φαίνεται ότι λειτουργεί καλύτερα από κάθε άλλη χρονιά, την τελευταία δεκαετία! Τα αποτελέσματα τα είδαμε...»

Η κατάσταση είναι ιδιαίτερη από την περοτινή. Δεν έχουν γίνει στοιχειώδη έργα

δασοπονίας, όπως θα διαβάσετε στο ρεπορτάζ που ακολουθεί. Τα δάση έχουν συσσωρεύσει περισσότερη εύφλεκτη μάζα, είτε από υλικά του ίδιου του δάσους (πευκοβελόνες, θάμνοι κ.λπ.) είτε από αδέσποτες χωματερές στις παρυφές των πλεων. Προσωπικό για να επανδρώσει πυροφυλάκια δεν προσλαμβάνεται. Κανένα βήμα για την εγκατάσταση δορυφορικών συστημάτων προειδοποίησης δεν έχει γίνει. Τεράστιες ελλείψεις προσωπικού υπάρχουν όχι μόνο στην Πυροσβεστική,

αλλά και στους έκτακτους δασοπυροσβέστες και στους έκτακτους δασεργάτες που προσλαμβάνουν τα δασαρχεία.

Οταν στην Αττική, στη βιτρίνα του ελληνικού κράτους, είναι τόσο οικτρή η κατάσταση, σπουδαίες το διήμερο Τετάρτης-Πέμπτης, φανταστείτε τι γίνεται στην υπόλοιπη χώρα. Επειδή το θέμα είναι τεράστιο, θα συνεχίσουμε με αποκαλύψεις και στα επόμενα φύλλα. Γιατί αυτό που συμβαίνει είναι έγκλημα σε βάρος της ζωής μας.

Στις αρχές του περασμένου Απριλίου είχαμε συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία σχετικά με τη χρηματοδότηση όλων των Διευθύνσεων Δασών της χώρας από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) και τον Ειδικό Φορέα Δασών (ΕΦΔ) για την κάλυψη ακόμη και των πιο στοιχειώδων αναγκών σε προσωπικό και εξοπλισμό και την πραγματοποίηση, έστω και υποτυπωδώς, των εργασιών που γίνονται κάθε χρόνο για την προστασία και ανάπτυξη των δασών. Τα στοιχεία αυτά παρουσιάστηκαν σε άρθρο με τίτλο «Και πάλι ανοχύρωτη χώρα» («Κ», 5.4.08) στο οποίο καταλήγαμε:

«Πενιχρότατα είναι, λοιπόν, για μια ακόμη χρονιά τα κονδύλια για τα έργα προστασίας και ανάπτυξης των δασών. Ελάχιστα έργα θα γίνουν, γ' αυτό και οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες δεν βιάζονται ν' ανακοινώσουν ποια από τα ζητηθέντα έργα εγκρίθηκαν. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα η χώρα να είναι ανοχύρωτη, όταν θα αρχίσουν να ξεπουλούν οι πυρκαγιές που στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν είναι έργο οργανωμένου σχεδίου, όπως κάθε χρόνο ισχυρίζονται τα κυβερνητικά παπαγαλάκια, προκειμένου να καλύψουν τις εγκληματικές ευθύνες της κυβέρνησης».

Οι πυρκαγιές που άρχισαν ήδη να καταστρέφουν τα δάση επιβεβαίωνται τις εκτιμήσεις εκείνες (κι είμαστε ακόμα στην αρχή της αντιπυρικής περιόδου). Η Ελάδα και φέτος θα είναι ανοχύρωτη χώρα, γιατί τα έργα προστασίας και ανάπτυξης είναι και φέτος ελάχιστα, γιατί συνεχίζουν να παραμένουν σε πολύ χαμηλό επίπεδα οι δαπάνες. Οσο θα περνάει ο καιρός, θα ανεβαίνει η θερμοκρασία και θα ληγουστεύουν οι βροχοπτώσεις, θα ξεπουλούν περισσότερες πυρκαγιές και θα είναι καταστροφικότερες. Περιπτεύει, βέβαια, να πούμε ότι η επαλήθευση της εκτιμήσης μας για τις πυρκαγιές που θα ξεπούλουν και φέτος δε μας χαροποιεί.

Στις 19 Μάη, εγκρίθηκε από το ΠΔΕ η δαπάνη για την ανάπτυξη και προστασία των δασών, η οποία και φέτος κρατήθηκε στο πολύ χαμηλό επίπεδο των 5,889 εκατ. ευρώ. Σ' αυτό το κονδύλι συμπεριλαμ-

βάνονται και οι υποχρεώσεις που ανέκυψαν από την υπέρβαση των δαπανών για έργα που έγιναν το 2007, η οποία, σύμφωνα με την έρευνά μας, ανέρχεται σε 2,5 εκατ. ευρώ. Ετοι, για νέα έργα απομένει κονδύλι 3,389 εκατ. ευρώ, το οποίο δε φτάνει ούτε για τα ελάχιστα έργα που εγκρίθηκαν για το 2008. Υποτίθεται ότι κάθε χρόνο εγκρίνεται ποσό 8 εκατ. ευρώ, δύος απ' αυτά 2 εκατ. ευρώ πηγαίνουν στους δήμους για το πρόγραμμα «Θησέας».

Ας δούμε για ποια έργα δαπανούνται τα 5,889 εκατ. ευρώ, 4,56 εκατ. ευρώ για «Διάνοιξη, συντήρηση, βελτίωση και ασφαλτόστρωση δασικών δρόμων» και 630.400 ευρώ για καλλιέργεια δασικών φυτωριών. Ούτε ένα ευρώ για πυροφυλάκια-παραστηρητήρια, κρουνούς και δεξαμενές. Για «Διάνοιξη, συντήρηση κ.λπ.» έχουν δοθεί και κάποια ευρώ από τον ΕΦΔ (θα αναφερθούμε αναλυτικά παρακάτω). Το συνολικό αυτό ποσό, που κατανέμεται σ' όλες τις νομαρχίες της Ελλάδας, είναι πολύ μικρό για να καλύψει τις πραγματικές ανάγκες διάνοιξης και συντήρησης του δασικού οιδικού δικτύου, που είναι απαραίτητο για να αντιμετωπίστοιν έγκαιρα, γρήγορα και με τις λιγότερες δυνατές απώλειες δασικού πλούτου οι πυρκαγιές. Στον Πίνακα κατανομής των δαπανών γι' αυτά τα έργα διαπιστώνει κανείς, ότι σε μερικούς νομούς, όπως Δράμας, Έβρου και Σερρών, τα ποσά ανέρχονται σε 462.900, 161.500 και 170.750 ευρώ αντίστοχα. Ψάχνεμε για να δώσουμε μια εξήγηση γι' αυτά τα αυξημένα ποσά (αυξημένα, όχι φυσικά σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες υπεράσπισης του δασικού πλούτου), αλλά σε σχέση με άλλους νομούς της Ελλάδας, όπως Κέρκυρας, Λέσβου, Χανίων, Λευκάδας, Κεφαλληνίας, που τα ποσά κυμαίνονται από 14.200 έως 45.000 ευρώ) και μάθαμε, ότι σ' αυτούς τους νομούς υπάρχει αυξημένη δραστηριότητα από την εταιρία του Δημοσίου ΚΕΔ (Κρατική Εκμετάλλευση Δασών).

Μπορεύει ο Κ. Κιλτίδης να κορεύεται ότι αυτός ανοίξει τον ΕΦΔ, η αλήθεια όμως είναι ότι αυτόν τον είχε ανοίξει ο Ε. Μπασιάκος. Ομως, τα κονδύ-

λια πήγαιναν για τη γεωργία και όχι για την ανάπτυξη και προστασία των δασών. Λόγω της κατάστασης που είχε δημιουργηθεί, όποιος κι αν ήταν αρμόδιος για τα δάση θα ήταν υποχρεωμένος να δώσει και μερικά εκατ. ευρώ από τον ΕΦΔ για τα δάση. Τον Οκτώβρη του 2007 ο Κ. Κιλτίδης είχε ανακοίνωσε, ότι διάρχει σε παρατάρια των συμβούλων ή του ίδιου του υπουργού, που δεν γνωρίζει αν έχει υπογραφεί. Φαίνεται ότι έχει επιλεγεί τακτική σιγανοπαπαδίας. Να υπογραφεί η απόφαση αδυναμίας σύνταξης δασικών χαρτών από το υπουργείο Γεωργίας και να σταλεί στο Σαρακατσάνο χωρίς να ανακοινωθεί τίποτα.

Αναφέραμε ότι από τον ΕΦΔ εκταμιεύθηκαν 17,75 εκατ. ευρώ, από τα οποία 0,584 εκατ. ευρώ διατέθηκαν για την κάλυψη ενός μέρους των δαπανών για τη διαφρημιστική καμπάνια. Το υπόλοιπο ποσό διατέθηκε όπως φαίνεται στους πίνακες.

Από τον Πίνακα 1 διαπιστώνουμε ότι τα 10,811 εκατ. ευρώ εξάντλησε όλα τα πήγαν για αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα, δηλαδή έργα που γίνονται μετά τις καταστροφές που προκαλούν οι πυρκαγιές. Μπορεί η δαπάνη αυτή να είναι «κούνιμη», σύμφωνα με το άρθρο 8 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, δύος από τα οποία 1.625.000 ευρώ διατέθηκαν για καρυκεύματα σύγκρισης ανάμεσα στα μεγέθη που δίνονται σήμερα και σ' αυτά που πρότεινε ο Γιωτάκης, που διαρέθηκαν καθώς και οι επτά εξαιρεθείσες περιοχές δεν είχαν άραγε ανάγκες σε κρουνούς και δεξαμενές; Ή το πεντηρόδιο αυτό κονδύλι ήταν αρκετό για να καλυφθούν οι ανάγκες των εξιαρέθηκαν καθώς και οι επτά περιφερειών που διατέθηκαν για τη διαφρημιστική καμπάνια.

Από τον Πίνακα 2 διαπιστώνουμε ότι τα 10,811 εκατ. ευρώ πήγαν για αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα, δηλαδή έργα που γίνονται μετά τις καταστροφές που προκαλούν οι πυρκαγιές στα οποία 1.074.000 ευρώ διατέθηκαν με κονδύλια από το Ταμείο Αρωγής Πυροπλήκτων, όπως αρχικά είχε δηλωθεί από τους συναρμόδιους υπουργούς. Από τον Πίνακα 2 διαπιστώνουμε ότι δαπάνηθηκαν συνολικά 6.386.900 ευρώ, από τα οποία 4.225.000 για δασικά φυτώρια, 1.087.900 για αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα, 1.087.900 για αγορά υπηρεσιακών αυτοκινήτων (που πράγματι είναι απαραίτητα στη δουλειά που πρέπει να γίνεται από τους υπηρεσιακούς παράγοντες στο πλαίσιο της προστασίας και ανάπτυξης των δασών) και 1.074.000 ευρώ για κρουνούς, δεξαμενές και δρόμους.

Σύμφωνα με την απόφαση

ΗΜΕΡΟΜ	ΠΟΣΟ	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ
22/10/2007	3.350.000	Αντιπλημμυρικά και αντιδιαβ

ΚΕΚ από τα Πανεπιστήμια

Πολλές φορές έχουμε επισημάνει πως η μάχη που δίνει το πανεπιστημιακό κατεστημένο για την «υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστήμιου» είναι μάχη άσφαιρων πυρών, μάχη που πατά σε σαθρό έδαφος. Και αυτό γιατί χρόνια τώρα με την ευθύνη των διοικήσεων των ΑΕΙ, το δημόσιο Πανεπιστήμιο έχει ανοίξει διάπλατα τις πόρτες του στην αγορά και τις επιχειρήσεις και έχει αποδεχτεί την ιδιωτικοποίηση μέρους της λειτουργίας του. Μπορούμε να ισχυριστούμε, λοιπόν, πως ο λόγος που αντιδρά το πανεπιστημιακό κατεστημένο στην ιδρυση ιδιωτικών πανεπιστημάνων, έχει να κάνει με τη διαφύλαξη κυρίως της θέσης του, του ρόλου του, των προνομίων του, του πρεστίζου μέσα στο σύστημα (εξαιρέσεις υπάρχουν, που επιβεβαιώνουν τον κανόνα) και βεβαίως δεν είναι αντίθεση ουσίας.

Πύλες εισόδου των επιχειρήσεων στο Πανεπιστήμιο είναι ιδιαίτερα το προνομιακό πεδίο της έρευνας και τα άπειρα προγράμματα που εκπονούνται από τα ιδρύματα, πολλές φορές υπό την ομπρέλα της ΕΕ, ενώ με καθαρά ιδιωτικοκοινωνικά κριτήρια στήνονται από την Πολιτεία τριτοβάθμιες εκπαιδευτικές δομές, όπως το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, το Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδας (με έδρα τη Θεσσαλονίκη), το MAIX, το Μεσογειακό TEI. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να δει κανές και τις μπίζνες που έχουν ανοίξει τα Πανεπιστήμια, με τη συνδρομή οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, τραπεζών, επιχειρήσεων και πολυεθνικών, με τις ευλογίες και τις κατεύθυνσεις των Κοινωνικών Πλαισίων Στήριξης, εκμεταλλευόμενα τη φοιτηρή ανασφάλεια και τη δομή των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ). Ο «απασχολήσιμος» εργαζόμενος, μέσα από μια ταχύρυθμη επανεξειδίκευση, την οποία του την παρέχει το Πανεπιστήμιο, αποτελεί τα «τυπικά εφόδια», ώστε να διατηρήσει τη θέση του στην εργασία ή να ξαμολυθεί και πάλι στην αγορά, αναζητώντας νέο αντικείμενο και αφεντικό. Από αυτή την ιστορία, το κράτος βγαίνει αφελημένο γιατί καλύπτει την οινοργία, γιατί απαλλάσσεται από την ευθύνη να χρηματοδοτεί γενναία τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, τα Πανεπιστήμια κερδίζουν πόρους (απαιτούνται διδακτρικοί), εκμεταλλεύμενα άτομα του εκ-

παιδευτικού τους προσωπικού, που διαθέτουν γνώσεις και εμπειρία στο να σκαρώνουν προγράμματα ή και διαθέτουν κονέ με τις ίδιες επιχειρήσεις (η αλλοτρίωση συνειδήσεων, η υποχώρηση απέναντι στην απαίτηση για δημόσια δωρεάν Παιδεία για όλους και σταθερή και μόνιμη δουλειά, κ.λπ. είναι ηθικής τάξεως ζητήματα, που δεν αγγίζουν το πανεπιστημιακό κατεστημένο) και οι επιχειρήσεις πετυχαίνουν με έγκυρο και όχι τόσο δαπανηρό τρόπο να αυξήσουν την κερδοφορία τους, δένοντας πιο πολύ τους εργαζόμενούς τους, προσανατολίζοντάς τους σε τομείς που απαιτεί η καπιταλιστική αγορά. Χαμένοι βγαίνουν οι εργαζόμενοι, γιατί η διαιώνιση αυτής της υπόθεσης, βλάπτει το επίπεδο και το εύρος των γνώσεων που παίρνουν όντας φοιτητές, τη σταθερότητα και την αμοιβή της εργασίας τους όντας εντογμένοι στην αγορά εργασίας και με δυο λόγια συνθέτει και αναπαράγει το μοντέλο του «απασχολήσιμου». Είναι χαρακτηριστικός ο κυνικός τρόπος με τον οποίο το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στην ιστοσελίδα του περιγράφει αυτό το αλισβερίσι με τις επιχειρήσεις: «Οι περικοπές χρηματοδότησης από τον κρατικό προϋπολογισμό στρέφει τα Πανεπιστήμια στην κατεύθυνση αναζήτησης συνεργασιών με επιχειρήσεις προκειμένου να αυξήσουν το εισόδημά τους».

ΚΕΚ διαθέτουν όλα τα μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα, όπως είναι το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Εθνικό Μετόβετο Πολυτεχνείο, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Το Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης του Πανεπιστήμιου Αθηνών υλοποιεί προγράμματα συμπληρωματικής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, που είναι συνέχεια των προγραμμάτων του υπουργείου Παιδείας, των γνωστών προγραμμάτων του ΕΠΕΑΚΑ', από τον Οκτώβρη του 2001. Οπως είναι φυσικό τα προγράμματα αυτά αφορούν κυρίως κατεύθυνσεις στις οποίες τα τελευταία χρόνια έδωσε έμφαση η καπιταλιστική οικονομία, όπως η χρηματοπιστωτική κατεύθυνση, η πετρελαιοχρήσεων, το Marketing και οι πωλήσεις, η λογιστική, η εφαρμοσμένη πληροφορική, η τεχνολογική, κ.λπ. Μέσω του ΚΕΚ έχει υλοποιηθεί πλήθος προγραμμάτων επαρκής κατάρτισης και προγράμματα σε συνεργασία με διάφορους φορείς. Συγκεκριμένα 238 επιχειρήσεις έχουν απευθυνθεί στο ΚΕΚ του Πα-

νεπιστήμου Αθηνών, μεταξύ αυτών η Εμπορική Τράπεζα, η Αγροτική Τράπεζα, η Λαϊκή Τράπεζα, η EFG EYROBANK ΕΡΓΑΣΙΑΣ, η ΔΕΗ, ο ΟΤΕ, η ΜΟΔ, η INTRAKOM, ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ, ΦΑΓΕ, ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΙΑ, ΑΕ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΤΙΤΑΝ, ΑΦΟΙ ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΙ, αλλά και πολυεθνικές όπως η BAYERISCHE HUGO UND VEREINSBANK AG, η SONY HELLAS, η BAYERN HELLAS κ.λπ. Το ΚΕΚ ομολογεί ότι θέλει «να συμβάλει ενεργά στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων» γι' αυτό και «εφαρμόζει ειδική πολιτική επιδότησης διδακτρών για τις επιχειρήσεις» κάνοντας έκπτωση 5%-10% ή και πάνω από 10% στην επιχειρήση, ανάλογα με τα άτομα που στέλνει αυτή να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα. Το ύψος των διδακτρών (550 ευρώ-2400 ευρώ) κυμαίνεται ανάλογα και με τη διάρκεια του προγράμματος (2 μήνες-9 μήνες). Η επιτυχής δε ολοκλήρωση του προγράμματος οδηγεί στη χορήγηση Πιστοποιητικού Εξειδίκευσης ή Επιμόρφωσης, ανάλογα με το εκπαιδευτικό αντικείμενο.

Από το 1992 το ΕΜΠ διαθέτει Κέντρο Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης (ΚΣΕ), δίνοντας οργανωτική και συλλογική έκφραση σε μια σειρά από δράσεις ανάλογου περιεχομένου, που ανέπτυσσε επί σειρά πολλών ετών. Είναι γνωστές, αλλαστε, οι στενές σχέσεις του ΕΜΠ με τις επιχειρήσεις και τους διάφορους οργανισμούς,

που εισέφεραν στο ταμείο του ιδρύματος και κάτω από το τραπέζι στην τεσπή καθηγητών, σε βασιστά ποσά. Το ΕΜΠ υπήρξε το πρώτο ΑΕΙ στην Ελλάδα, που δραστηριοποίησε στον τομέα της «συνεχιζόμενης κατάρτισης» (λογικό, αφού η ελληνική καπιταλιστική οικονομία στηρίζεται σε σημαντικό βαθμό στην οικοδομή και τις κατασκευές), με αφετηρία τα βραχυχρόνια αυτοχρηματοδοτούμενα σεμινάρια για Μηχανικούς. Επίσης από το 1995 -επαίρεται το ΕΜΠ- τα σεμινάρια που υλοποιεί το ΚΣΕ, στο πλαίσιο του προγραμματισμού των εξαμηνιαίων κύκλων Μη Επιδοτούμενων Μη Επιχορηγούμενων σεμιναρίων είναι οικονομικά «αυτοδύναμα» και «αυτοσυντρούμενα», ενώ μετά το 1997 το ΚΣΕ λειτουργεί με δικούς του πόρους. Στη διοίκηση του ΚΣΕ (Συγκλητική Επιτροπή Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης) συμμετέχουν εκπρόσωποι του ΤΕΕ, της ΓΣΕΕ και του ΣΕΒ. Συνεργασία ανέπτυξε το ΚΣΕ/ΕΜΠ και με την άλλη, ένοχη για πολλά, πλευρά του κράτους τους ΟΤΑ και με «παραγωγικούς φορείς» στο πλαίσιο έργων των Κοινωνικών Πρωτοβουλιών Youthstart («Έφυρα στο Αύριο», μελέτη αγροράς εργασίας νέων στην πολύπλοκη Λαυρεωτική, που αφού την απογύμνωσαν από το Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, προγράμματα κατάρτισης σε ενδοεπιχειρησιακό επίπεδο και σε στελέχη παραγωγής εκτός ΚΠΣ, δράσεις Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης με τη συγχρηματοδότηση του ΕΚΤ (εντός 1ου και 2ου ΚΠΣ), επιδοτούμενα σεμινάρια κατάρτισης ανέργων, κ.λπ. Στο διάστημα αυτό πραγματοποίησε διαδικτυαρίου 320 σεμινάρια (150 μη επιδοτούμενα στελέχων παραγωγής, 45 ενδοεπιχειρησιακά, 13 στο πλαίσιο ευρύτερων κοινωνικών

πρωτοβουλιών και προγραμμάτων, 12 εκπαιδευτικές εφαρμογές στο πλαίσιο του ΕΠΕΑ-ΕΚ-1 κ.λπ.) και αναπτύχθηκαν δεσμοί και σχέσεις με πάνω από 250 οργανισμούς και επιχειρήσεις του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Από το 1995 προσέφεραν στο ταμείο του ιδρύματος και κάτω από το τραπέζι στην τεσπή καθηγητών, σε βασιστά ποσά. Το ΕΜΠ υπήρξε το πρώτο ΑΕΙ στην Ελλάδα, που δραστηριοποίησε στον τομέα της «συνεχιζόμενης κατάρτισης» (λογικό, αφού η ελληνική καπιταλιστική οικονομία στηρίζεται σε σημαντικό βαθμό στην οικοδομή και τις κατασκευές), με αφετηρία τα βραχυχρόνια αυτοχρηματοδοτούμενα σεμινάρια για Μηχανικούς. Επίσης από το 1995 -επαίρεται το ΕΜΠ- τα σεμινάρια που υλοποιεί το ΚΣΕ, στο πλαίσιο του προγραμματισμού των εξαμηνιαίων κύκλων Μη Επιδοτούμενων Μη Επιχορηγούμενων σεμιναρίων είναι οικονομικά «αυτοδύναμα» και «αυτοσυντρούμενα», ενώ μετά το 1997 το ΚΣΕ λειτουργεί με δικούς του πόρους. Στη διοίκηση του ΚΣΕ (Συγκλητική Επιτροπή Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης) συμμετέχουν εκπρόσωποι του ΤΕΕ, της ΓΣΕΕ και του ΣΕΒ. Συνεργασία ανέπτυξε το ΚΣΕ/ΕΜΠ και με την άλλη, ένοχη για πολλά, πλευρά του κράτους τους ΟΤΑ και με «παραγωγικούς φορείς» στο πλαίσιο έργων των Κοινωνικών Πρωτοβουλιών Youthstart («Έφυρα στο Αύριο», μελέτη αγροράς εργασίας νέων στην πολύπλοκη Λαυρεωτική, που αφού την απογύμνωσαν από το Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, προγράμματα κατάρτισης σε ενδοεπιχειρησιακό επίπεδο και σε στελέχη παραγωγής εκτός ΚΠΣ, δράσεις Συνεχιζόμενης Εκπαίδευσης με τη συγχρηματοδότηση του ΕΚΤ (εντός 1ου και 2ου ΚΠΣ), επιδοτούμενα σεμινάρια κατάρτισης ανέργων, κ.λπ. Στο διάστημα αυτό πραγματοποίησε διαδικτυαρίου 320 σεμινάρια (150 μη επιδοτούμενα στελέχων παραγ

■ Νέος κανονισμός για το βαμβάκι

Οι μάσκες έπεσαν

Τη Δευτέρα 23 Ιούνη 2008 εγκρίθηκε από το Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας των 27 κρατών της ΕΕ ο νέος κανονισμός για το σύστορο βαμβάκι, που θ' αρχίσει να εφαρμόζεται από 1.1.2009, δηλαδή από την επόμενη καλλιεργητική περίοδο. Με το νέο κανονισμό οι έλληνες βαμβακοπαραγωγοί θα μπορούν να καλλιεργούν, χωρίς την επιβολή προστίμων, 2.500.000 έναντι 3.700.000 εκατ. στρεμμάτων με σύστορο βαμβάκι. Ο κανονισμός που καταργήθηκε άρχισε να εφαρμόζεται από 1.1.2006 και μέσα σε δύο χρόνια μειώθηκε δραστικά η καλλιεργούμενη έκταση. Από 3,8 εκατ. στρέμματα που ήταν το 2006 έπεισε στην καλλιεργητική περίοδο που διανύουμε κάτω από τα 3 εκατ. στρέμματα. Επίσης, σημαντικά έπεισε και η συγκομιζόμενη ποσότητα σύστορου βαμβακιού. Από 1,25 εκατ. τόνους το 2005 έπεισε μέσα σε δύο χρόνια σε 0,9 εκατ. τόνους και φέτος θα πέσει κι άλλο και μάλιστα κατά πολύ περισσότερο, αφού η καλλιεργηθείσα έκταση μειώθηκε πάνω από 800.000 στρέμματα.

Ο κανονισμός αυτός καταργήθηκε μετά από προσφυγή της Ισπανίας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και όχι γιατί κρίθηκε ως ασύμφορος από κάποιο από τα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Δεν αποκλείουμε την περίπτωση να παρενέβαινε και η ίδια η

Κομισιόν και να έκανε τη διορθωτική κίνηση που έγινε τώρα, προκειμένου να διατηρηθούν τόσο η παραγωγή σύστορου βαμβακιού όσο και η καλλιεργούμενη έκταση σ' ένα επίπεδο (για παράδειγμα, η παραγωγή στις 750 χιλιάδες τόνους και η καλλιεργούμενη έκταση στα 2,5 εκατ. στρέμματα).

Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας έγιναν παρεμβάσεις τόσο από την πλευρά ευρωβουλευτών όσο και από την πλευρά της ΠΑΣΕΓΕΣ. Συγκεκριμένα, ο ευρωβουλευτής της ΝΔ Ι. Γκλαβάκης κατέθεσε τροπολογία, που έγινε αποδεκτή, με την οποία ζητούσε η Ελλάδα να έχει το δικαίωμα να καλλιεργεί 2,7 εκατ. στρέμματα και να πάρεινε έτσι ο βαμβακοκαλλιεργητής 75 ευρώ το στρέμμα, αντί 54,6 που πάρεινε αν καλλιεργούνται στην Ελλάδα 3,7 εκατ. στρέμματα. Η ΠΑΣΕΓΕΣ, που εκπροσωπεί τα συμφέροντα της πλούσιας αγροτικάς και ενός καλοστεκού-μενου στρώματος τεχνοκρατών που έχουν αναγάγει σε επάγγελμα τον αγροτοσυνδικαλισμό, είχε ζητήσει να έχει η Ελλάδα το δικαίωμα να καλλιεργεί 2,6 εκατ. στρέμματα και να πάρεινε όλη την επιδότηση των 202 εκατ. ευρώ. Τελικά, οι Κομισάριοι και το Συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας ειδούν με καλό μάτι την

86.736 θέσεις. Θυμίζουμε ότι πέρυσι συνολικά 54.483 υποψήφιοι δεν κατόρθωσαν να διαβούν την πόρτα των ΑΕΙ-ΤΕΙ και 13.132 θέσεις σε Πανεπιστήμια και κυρίως ΤΕΙ έμειναν κενές, ενώ την τελευταία διετία χάθηκαν 31.900 θέσεις.

Και φέτος το υπουργείο Παιδείας «μαγειρέψει» τις προσφερόμενες θέσεις εισακτέων, ενώ αύξησε το συνολικό αριθμό τους κατά 4.060, επιδιώκοντας να χαϊδεύει τα αυτά των ψηφοφόρων της επαρχίας, που πέρυσι και πρόπεροι είδαν τα τοπικά τους ιδρύματα (τα ΤΕΙ) να μένουν χωρίς σπουδαστές και να κινδυνεύουν να βάλουν λουκέτο, στερώντας τις «τοπικές κοινωνίες» από τη φοιτητική πλειάτεια. Ομως η αύξηση αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά πλασματική. Το «μαγειρέμενα» περιελάμβανε την αιφαίρεση σημαντικού αριθμού θέσεων από τα μεγάλα Πανεπιστήμια της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και του Πειραιά και την παραχώρηση σε 11 πετριφερειακά ιδρύματα 2.010 θέσεων. Εποικονομικό θέσεις, το ΕΜΠ 100, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 730, το Οικονομικό Αθήνας 85, το Πάντειο 260, κλπ. Το γεγονός αυτό (ότι δηλαδή κάθε χρόνο μεγάλο ποσοστό υποψήφιών γράφει κάτω από τη βάση του 10), είναι οποτελέσμα των θεμάτων διαβαθμισμένης δυσκολίας (η Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων καθορίζει κάθε φορά πού θα μπει η τορπιλή), των ιδιων των εξετάσεων (μέσα σε ένα τρίωρο καλείται ο υποψήφιος, υπό την πίεση του φοιβερού άγχους, που γεννά η αισθηση ότι από το σημείο αυτό κρίνεται η μετέπειτα ζωή του, να αποδεί-

πρόταση αυτή και συμφώνησαν για μια έκταση 2,5 εκατ. στρεμμάτων να καταβάλλεται το ποσό των 202 εκατ. ευρώ. Συμφώνησαν ακόμη να μπορούν τα κράτη-μέλη από μόνα τους να καθιερώσουν ένα κατώτατο στρεμματικό πλαφόν, προκειμένου να παίρνουν οι αγρότες τη στρεμματική ενίσχυση.

Εκείνοι που θα πληγούν άμεσα από τη ρύθμιση αυτή είναι οι φτωχοί βαμβακοπαραγωγοί, οι οποίοι θα αναγκαστούν να σταματήσουν την καλλιεργεία. Εποικονομικά, θα μείνουν μόνο οι πλούσιοι αγρότες. Με την απόφαση αυτή τους συμβούλους των υπουργών Γεωργίας επιβεβαιώνεται η θέση που είχαμε διατυπώσει εδώ και αρκετά χρόνια, ότι η ΕΕ με τις συνεχείς αναθεωρήσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), από τις αρχές της δεκαετίας του 90 και ιδιαίτερα με την τελευταία του 2003, που καθέρωσε την πλήρη αποδέσμευση των κοινοτικών ενισχύσεων, επιδιώκει τη δραστική μείωση του αγροτικού πληθυσμού στα κράτη-μέλη, όπως στην Ελλάδα, την Ισπανία, την Πορτογαλία, τη Νότια Ιταλία και στα 12 νέα κράτη-μελη. Επιδιώκει ακόμη τη δραστική μείωση της αγροτικής παραγωγής και όχι την εξαφάνισή της και πάνω σ' αυτό το έδαφος θα συνεχίσει να πριμοδοτεί με κρατικές ενισχύσεις το κεφάλαιο και την υδάτινων αποθεμάτων. Τρί-

την προηγούμενη φορά που έκαναν καμπάνια κατά της λειψυδρίας, επί Μητσοτάκη, τη συνόδευσαν με χοντρά χαράτσια στην οικιακή κατανάλωση, τα οποία έκπτωσε ουδέποτε μειώθηκαν, μολονότι περάσαμε περίοδο υψηλών βροχοπτώσεων και οι ταμιευτήρες γέμισαν. Στο ίδιο πάρει το μισολό κάθε εχέφρονος ανθρώπου, όταν ακούει νέα καμπάνια, πιού καλύτερα οργανωμένη από την προηγούμενη.

Το νέρο στην Ελλάδα είναι φτηνό, αποφάνθηκε με ύφος χιλιών Μπαρόζο ο εκπρόσωπος της Κομισιόν στην Ελλάδα. Μαζί του συμφώνησαν όλοι. Δεν μας είπαν, όμως, τι θα γίνει άμα ακριβήνει. Θα λυθεί μήπως το άντων υπαρκτό πρόβλημα; Κάθε επιστήμονας που σέβεται τον εαυτό του και δεν υπηρετεί σκοπότητες στο σχετικό ερώτημα θα απαντήσει ότι το πρόβλημα της έλειψης νερού δεν οφείλεται σε σπατάλη κατά την κατανάλωση, αλλά σε κάκιστη διαχείριση των υδάτινων αποθεμάτων. Αυτή η κάκιστη διαχείριση αφήνει τη μεγαλύτερη ποσότητα του νερού να χύνεται στη θάλασσα, αντί να χρησιμοποιηθεί για οικιακές

και παραγωγικές ανάγκες. Είπε πολλά και διάφορα αφορά την πολιτική του ΚΠΣ ειδικός γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας Δ. Παπαγιαννίδης, αλλά δεν είπε λέξη για μια μεγάλη αλήθεια που ξεβρακώνει την πολιτική του υπουργείου. Οτι δηλαδή στο Γ' ΚΠΣ μείωσαν κατακόρυφα τις δαπάνες για εγγειοβελτιωτικά έργα, με αποτέλεσμα η κατάσταση να χειροτερεύει. Αντί να απολογηθούν στους αγρότες, που τους έχουν εγκαταλείψει εντελώς, με αποτέλεσμα προφανώς να αποφύγει την παραγωγή τους, τους υποδεικνύουν και ως ενόχους από πάνω. Ο σκοπός είναι προφανής: θέλουν να αυξήσουν κατακόρυφα την τιμή του νερού στις αγροτικές καλλιέργειες. Και βέβαια, δε θ' αφήσουν άθιχτη την οικιακή κατανάλωση, ιδιαίτερα στην επαρχία που το νερό είναι ακόμα φτηνό.

Αυτή τη φορά το χορό σέρνει το συγκρότημα Αλαφούζου, που τείνει να αναδειχτεί σε πρώτο νταβατζή των «πράσινων» μπίζνες στη χώρα μας. Το συγκρότημα οργάνωσε φιέστα στο Ζάππειο, οργανωμένη καλά με τη βοήθεια πανεπιστημιακών μπίζνεων (αυτοί μαζεύονται πάντοτε σε τέτοιες περιπτώσεις, όπως οι μύγες γύρω από το πιάτο με το μελι) και ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός προσήλθε σε ρόλο γλάστρας, για να προσυπογράψει αυτά που εισηγούνται το συγκρότημα μαζί με τους συνεργάτες του.

Δεν της έρχεται καθόλου άσχημα της κυβέρνησης αυτή η συνεργασία. Πρώτο, εξασφαλίζει προβολή από ένα ισχυρό συγκρότημα (ο Κοντός ποτέ δε θα ήθελε να βρεθεί στη θέση του Σουφλιά). Δεύτερο, καλύπτει τις εγκληματικές ευθύνες της για την εγκληματική πολιτική στον τομέα της διαχείρισης των συστημάτων αποθεμάτων. Τρί-

ξει το γνωστικό του επίπεδο), αλλά και της αποτυχίας του εκπαιδευτικού συστήματος, ειδωμένης μέσα από το συμβατικό πλαίσιο του εξεταστικού θεσμού.

Με αφορμή την ανακοίνωση των βαθμολογιών των υποψηφίων, που πήραν μέρος στις φετινές πανελλήνιες εξετάσεις, ξανάρχισε η φιλολογία για την αλλαγή του εξεταστικού συστήματος. Η κυβέρνηση διαμήνυσε πως ο «διάλογος» θα ξεκινήσει τη νέα σχολική χρονιά, όμως νομιθετική πρωτοβουλία θα εκδηλωθεί στην επόμενη κυβερνητική θητεία. Ο «διάλογος» θα αφορά στο πώς θα ανακατευτούν για μια ακόμη φορά τα χαρτιά και το εξεταστικό σύστημα που θα προκύψει θα είναι μια ακόμη παραλλαγή των έως σήμερα εφαρμοζόμενων εξεταστικών συστημάτων. Μάλλον, όμως, τα πράγματα θα γίνουν σκληρότερα, αν κρίνουμε από αυτά που διαρρέουν για καθιέρωση και άλλων συντελεστών ανά σχολή, για θέματα που θα μπαίνουν με την ευθύνη των ιδρυμά

ANTIKYNΩNIKA

Διήλθε ήδη το ήμισυ εκ του εδνοοσωτηρίου [φ]έτους 2008 κι ακόμη οι άγιοι Σαράντα παραμένουν, αλί, τρωτοί κι αλύτρωτοι. Ακόμη να τους καταλάβουμε, να τους βάλει κι ένα ΦΠΑ 19% ο Μουλαροτραγιάσκας και να γίνουν άγιοι Σαρανταεφτά κόμμα έξι. Κι έπειτα με μπροστάρη τον στρατηγό [ποιον Τσουκάτο ρε;] κραδίνοντας παραστατικά της Miesens να εισβάλουμε στο Βερολίνο και ν' ανταλλάξουμε τον Otto –γ@μώτο– με το management του OTE [τα ίδια μας κόπτισαν περίοπτοι]

Αντάρτισσες των εξετάσεων, αδερφές μου
εσείς...

Επανερχόμαστε [συγνώμη για την μικρή παύση, ένιπτα τας χείρας και την πένα μου]. Λοιπόν, μ' όλα αυτά τα «σκάνδαλα» που πέφτουν σαν βροχή τα τελευταία χρόνια, έχω την αίσθηση ότι κάποιοι δοκιμάζουν αν, πού και πότε δ' αντιδράσει η κενωνία. Κι ίσως έχουν στοιχηματίσει ότι δεν ξεκουνάει ό,τι κι αν συμβεί [όσοι πόνταραν σ' αυτό είναι τώρα εκ του ασφαλούς εκατομμυριούχοι]. Πάντως, οι ακραιφνείς επαναστατικές πράξεις όπως μποϊκοτάζ, ζάπινγκ κι εξοργιστική απάθεια, συνεχίζονται κανονικά. Η Κοκκινοσκουφίτσα αυτή τη βδομάδα κάνει μποϊκοτάζ στην πάπια Πεκίνου –είναι και έμμεση διαμαρτυρία κατά της ολυμπιαδάς–, στο σουφλέ, στον Σουφλιά και στο φιστικοβούτυρο. Και σας καλεί να την ακολουθήσετε γιατί μόνο έτσι θα δειξουμεις οι αδύναμοι τη δύναμη μας. Ζήτω ο τίμιος καταναλωτικός αγώνας, ζήτω ο πρόεδρος που πήνε τώρα κι όχι τον Αύγουστο στο Πεκίνο.

Το ευρωβαρόμετρο, σταδιακά μετατρέπομενο σε ευρωλαφρό μετρό, μας βγάζει κάθε λίγο κι από ένα απολαυστικό φασούλι. Οσοι δεν το παρακολουθείτε συστηματικά χάνετε. Ως γνωστόν, πρόκειται για βαρόμετρο που τροφοδοτείται με ευρώ, εξ ου και η χαρακτηριστική ονομασία του, ανάμεσα σε τόσα άλλα με πρώτο συνδετικό το ευρώ.

Προφανώς η έξωση είναι μικρό κι ασήμαντο πράγμα. Δεν δικαιολογείται αλλιώς εκείνο το απαξιωτικό «αιματηρή συμπλοκή για μια έξωση»...

Σε δυο μέρες αποχαιρετούν οι ούννοι του Ιούνη κι υποδέχονται ούλοι τον Ιούλη. Η ούλοι ή κανίς. Οι παραλίες άρχισαν ήδη να γεμίζουν από κρατιστές νοικοκυράσιους που ξεπλένουν τις βρωμιές και τους δύσκολους λεκέδες, γιατί το καλό Siemens πλωντήριο μας χάλασε. Ο καύσωνας –μίνι ή μάξι– είναι και πάλι εδώ, το ίδιο και οι πυρκαγιές. Μόνο το περασμένο Σαββατοκύριακο είχαμε καμιά εκατονπενηταριά από δάυτες. Κι όσο δεν απαγορεύεται το κάπνισμα καθ' άπασα την επικράτεια, το κακό δα συνεχίζεται, όπως άλλωστε επισημάνει σε ανακοίνωσή της και η αντι-καπνιστική Κου Κλουξ Κλάν'. «Κάψανε το δάσος / ένοχος ο Τάσος / δεν μπορούσε ν' αποδείξει / το τσιγάρο του πως είχε σβήσει», που 'λεγε κι ο Μπακαλάκος τα παλιά ωραία χρόνια.

«Η νύχτα των ζωνιανών Νο 2», «Μποϊκοτάς Νο 3», «Ηλείοι, Ηλείοι λαμάρια σαβαχθανί», «Από την μανιβέλα στην μίζα», «Δέκα εκατομμύρια για έναν μυλωνά» και «Το τρελό δερινό τμήμα δεν πάει διακοπές» είναι μερικά έργα από την πλούσια δερινή περίοδο που μόλις άρχισε. Σήμερα δα προβληδεί και το έργο «η απολογία του στρατηγού», μία μόλις μέρα μετά το έργο «η κατάθεση του συνδικαλούχου των επτά λογαριασμών». Δικαστικά δράματα με happy end.

Οταν παρουσιάζαμε το βιβλίο του Πλαναγιώτη Καπετανέα «Μανιάτικη αντίσταση» ούτε μας περνούσε απ' το νου ότι δα χρειαζόταν να παρουσιάσουμε και τη δική του «φυγή». Γι' αυτό και δεν θα το κάνουμε. Έγραφε στη σελίδα 214 ο Πλαναγιώτης, ότι «αυτός ο κατακτημένος Λόγος, μέσα στον ιμπεριαλιστικό ανορδολογισμό μιας "σύγκρουσης πολιτισμών" απενίζει αγέρωχα το Μετά». Γι' αυτό το μετά που επελέξει κι ο ίδιος ν' ατενίσει αγέρωχα από τις πλαγιές του Ταύγετου, λίγοι στίχοι μόνο: «Εδώ αναπαύεται η μόνη ανάπαυση της ζωής του, η μόνη του στερνή ικανοποίηση. Να κείτεται μαζί με τους αφέντες του στην ίδια κρύα γη, στον ίδιο κρύο τόπο» (Μανόλης Αναγνωστάκης – «Επιτάφιον»).

Κοκκινοσκουφίσα
kokinoskoufitsa@eksegaersi.gr

■ Ουΐζιαμ Σέξπιρ: Αμλετ, από το The Wooster Group

Ασκηση ύφους, κυρίως για ειδικούς

Mε την εικόνα του ρωσικού «Άμλετ», σε σκηνοθεσία Γκριγκόρι Κοζίντσεφ και με τον εκτελητικό Ινοκέντι Σμοκτουνόφσκι στον ομώνυμο ρόλο, ζωντανή ακόμα στη μνήμη μας, χάρη στην προβολή που οργανώθηκε πρόσφατα στην «Κόντρα», προστήθαμε στην Πειραιώς 260 για να δούμε τον πρώτο από τους δύο «Άμλετ» που μας προσφέρει φέτος το Φεστιβάλ Αθηνών. Πέρα από τη μνήμη και του ρωσικού, αλλά και αρκετών ακόμη «Άμλετ», σε θέατρο και κινηματογράφο, κυρίαρχη ήταν η περιέργεια και η αδημονία. Διότι η ομάδα του αμερικανικού The Wooster Group και η σκηνοθέτιδα και ψυχή της ομάδας **Ελένα Ζαπτεθ Λε Κοντ** κουβαλούν το δικό τους μύθο, τρεις δεκατίες τώρα, ως πρωτοπόρων του θέατρου και φορέων ρηγικέλευθων προτάσεων. Δε μπορούμε, λοιπόν, να πούμε ότι δεν ήμασταν προϊδεισμένοι, ούτε ότι μας εξεπλήξε το hi-tech σκηνικό που αντικρίσαμε μόλις μπήκαμε στην αίθουσα: σιδερένιες κατασκευές, οιθόνες πλάσμα, κάμερες, μικρόφωνα και μια τεράστια οιδηνή βιντεοπροβολής.

Δεν ανήκουμε σε κείνους που θεωρούν ότι τα κλασικά έργα πρέπει να μένουν «ανέγγιχτα». Αν ήταν έτσι, μάλλον το ανέβασμά τους θα έπρεπε να έχει σταματήσει εδώ και δεκαετίες. Άλλωστε, ο ρωσικός κινηματογραφικός «ψυλετ», στον οποίο αναφερθήκαμε εισηγηγικά, ήταν μια «ανάγνωση» της σεξουαλικής τροφωδίας που έσπασε όλη την έως τα τότε ακαδημαϊκή παράδοση και εστίασε όχι στα θηρικο-φιλοσοφικά ερωτήματα, αλλά στην ανελέητη πάλη για την εξουσία που σφράγιζε την περίοδο της φεουδαρχίας, πριν οι καπιταλιστικές σχέσεις παρογωγής αρχίσουν να βάζουν τη σφραγίδα τους και στις πολιτικές εξελίξεις.

Από την άλλη, έχουμε πολλά ερωτηματικά –δεν είμαστε πεισμένοι– για τη μέθοδο της «αποδόμησης» των κλασικών έργων, που κυριαρχεί στην –ευρωπαϊκή κυρίως– θεατρική πρωτοπορία τα τελευταία χρόνια. Είναι απολύτως θεμιτό (και επιβεβλημένο θα λέγαμε) να αποδομείς, όμως στη συνέχεια πρέπει να δομεῖς σ' ένα νέο επίπεδο (Άρτιο αντίθετο).

σύνθεση, κατά το χεγκελιανό σχήμα). Κι απ' αυτό που θα δομήσεις κρίνεται το σύνολο της πρότασής σου. Ο Μπρεχτ, που δεν αρεσκόταν στις ταμπέλες και τους εντυπωσιασμούς, πρότεινε μια μέθοδο αποδόμησης-δόμησης, την εισηγήθηκε θεωρητικά (με το γνωστό έλλειπτικό του τρόπο) και τη δοκίμασε σκηνικά ξαναγράφοντας τον «Κοριολανό» του Σέξπιρ. Η καρδιά του τον πρόδωσε και δεν πρόλαβε να συνεχίσει. Από τους επιγόνους του άκρως δημιουργική δουλειά έκανε ο Χάινερ Μίλερ με τις αρχαιοελληνικές τραγωδίες (τον «Φιλοκτήτη» του θα δουμέ σήμερα, σε σκηνοθεσία ενός άλλου από τους επιγόνους του Μπρεχτ, του Ματίας Λάγγκχοφ), αλλά δεν είμαστε καθόλου βέβαιοι ότι ο Κάστορφ και ο Οστερμάγιερ, οι σκηνοθέτες που κυριαρχούν σήμερα στη Γερμανία (και όχι μόνο) έχουν τα φόρτα να συνεχίσουν σ' αυτή την παράδοση. Περισσότερο δείχνουν να τους έλκει ο κραυγαλέος πρώιμος εξπρεσιονισμός, από τον οποίο ξεπήδησε και ο Μπρεχτ, για να επιδιώξει με επιτυχία τη διαλεκτική υπέρβασή του, εισηγούμενος αρχικά το επικό και ανοιχτή σε συζήτηση, κι όχι ένο κλειστό σχήμα. Ενδεχομένως στο αγγλόφωνο κοινό να μπορεί να λειτουργήσει και διαφορετικά, όμως σε μας λειτουργησε μόνο ως άσκηση ύφους. Η βαριά αμερικανική προφορά των ηθοποιών κατέστησε απαγορευτική την παρακολούθηση του λόγου, ενώ η καταιγιστική σκηνική δράση αποσπούσε την προσοχή από τους έποικους κι αλλιώς ελάχιστους και αποσπασματικούς (με επιλογή της σκηνοθέτιδας, σωστή κατά τη γνώμη μας, γιατί αλλιώς ο θεατής θα έχανε την παράσταση, προσπαθώντας να διαβάσει τον πυκνό σεξπιρικό λόγο υπότιτλους. Οπως κάθε άσκηση ύφους, ο συγκεκριμένος «Άμλετ» ευλόγως απευθύνεται περισσότερο στους ειδικούς και λιγότερο (για να μην πούμε ελάχιστα) στο πλατύ κοινό. Από την άποψη αυτή, η διακηρυγμένη πρόθεση ανανέωσης των παραστάσεων του σεξπιρικού δράματος δε νομίζουμε ότι λειτουργεί αποτελεσματικά. Οι μωσ, ακόμη και ως άσκηση ύφους, παρακολουθήσαμε μια εκπληκτική παράσταση, στα μεταίχμια ανάμεσα στο θέατρο και στην performance/installation.

Η κεντρική ιδέα της Λε Κοντόνη είναι να γίνει ένας διάλογος, μια επικοινωνία ανάμεσα στους

λουθεί τη δική της διαδρομή, που έχει αναμφισβήτητα θετικό πρόσημο. Προσπαθεί να ανανεώσει τη σύγχρονη σκηνική πράξη με βάση τα όπλα της νέας τεχνολογίας. «Το θέατρο είναι τεχνολογία. Πρέπει να στήσουμε μαζί της μια νέα ανθρωπότητα... Η ματά μου κι ο τρόπος μου έχουν αλλάξει γιατί η τεχνολογία προχωρά. Κι όσο προχωρά, εμείς την ακολουθούμε και προχωράμε μαζί της. Μαθαίνουμε, εξελισσόμαστε διαρκώς», δήλωσε σε πρόσφατη συνέντευξή της («Ελευθεροτυπία», 31.5.08) και θα συμφωνήσουμε απόλυτα μαζί της.

Τι είναι, λοιπόν, ο «Αμλετ» της Λε Κοντ; Είναι μια εξαιρετική άσκηση ύφους και όχι ένας νέος τρόπος «ανάγνωσης» του Σέξπι. Εάνοι μια πρότεινη

ποιούς του Γκίλγουντ, καθώς το κινηματογραφικό έργο του 1964 προβάλλεται σχεδόν ολόκληρο. Είναι σαν τους αρχαιολόγους που ανακάλυψαν ένα μισοκατεστραμμένο σημαντικό εύρημα και προσπαθούν να το κατανοήσουν, αναπαριστώντας το και συμπληρώνοντας τα κενά του. Το σκηνικό στο οποίο κινούνται είναι επίσης ένα hi-tech αντίγραφο αυτού που βλέπουμε να προβάλλεται στην οθόνη, ενώ οι κινήσεις θηθοποιών και σκηνικού αναπαριστούν τις κινήσεις της κάμερας (ακόμη και τα zoom-in και zoom-out).

Είναι σαν ένα παιχνίδι τύπου «καραόκε», μέσω του οποίου το Wooster Group αποτεί φόρο τιμής στη βρετανική σεξπιρική παράδοση. Ενα παιχνίδι από έναν εκπληκτικό θίασο, που με τη βοήθεια της τεχνολογίας κινείται σαν ένα καλοκουρδισμένο ρολόι. Στιγμές-στιγμές οι ατάκες των ηθοποιών πέφτουν με απόλυτη ακρίβεια πάνω στις ατάκες των ηθοποιών της οθόνης, ενώ άλλες στιγμές ο ήχος του βίντεο κόβεται και ακούγονται μόνο οι φωνές των ηθοποιών του Wooster Group. Ο σεξπιρικός λόγος ακούγεται ολόκληρος, οι δραματικές εντάσεις μεταφέρονται, όμως την ίδια στιγμή η σκηνική πράξη (εξαιτίας της μίμησης και των κινήσεων που αυτή υπαγορεύει) λειτουργεί και αποστασιοποιητικά, με αποτέλεσμα να αποφεύγεται κάθε ταύτιση. Έχουν επιλεγεί μόνο μερικές σκηνές στις οποίες η σκηνική δράση προσδιάζει περισσότερο στην κλασική-ακαδημαϊκή παράδοση. Αρκετοί ηθοποιοί παίζουν δύο και τρεις ρόλους, υπηρετώντας τους με εκπληκτική ακρίβεια, ενώ όταν δεν εμφανίζονται άμεσα βοηθούν στη συνεχή κίνηση των αντικειμένων του σκηνικού.

Τρεις ώρες παράσταση, σε μια γλώσσα που δεν καταλαβαίνεις, κι όχι μόνο δε σε κουράζει, αλλά σε κρατά σε συνεχή εγρήγορση. Φτάνει να ξέρεις τον «Αμλετ» (γιατί αν δεν τον ξέρεις και δεν είσαι αγγλοσάξωνας ή με μεγάλη εξοικείωση στην αμερικανική προφορά, την έχεις πατήσει). Η τελική σκηνή, εικεί που στη διάρκεια της μονομαχίας Αμλετ-Λαέρτη συντελείται ένα όργιο δολοφονιών, ούτε στον κινηματογράφο (όπου τα τεχνικά μέσα μετατρέπουν τις όποιες δυσκολίες σε παιχνιδάκι) δεν έχει αποδοθεί έτσι. Καθήμενοι στην πρώτη σειρά βλέπαμε σε απόσταση τριών μέτρων τα ξίφη (από δύο κάθε ηθοποιούς!) να διασταυρώνονται με τρομερή τοχύτητα και δύναμη, να πάλλονται να πτενούν σε από-

■ Δημήτρης Κουφοντίνας: Γιατί δεν προσφεύγω στον Αρειο Πάγο

Απών από τις νομικές διαδικασίες, παρών στους ταξικούς αγώνες

Σε αγώνα δρόμου επιδόθηκαν οι συνήγοροι των φυλακισμένων για την υπόθεση της 17N, προκειμένου να προλάβουν να καταθέσουν αναιρέσεις στον Αρειο Πάγο, για μια απόφαση που το σκεπτικό της ξεπερνά τις 2.000 σελίδες και που το Εφετείο τους παρέδωσε με μια βδομάδα καθυστέρη-

ση, την οποία δεν αφαίρεσε από την προθεσμία. Αναιρέσεις υπέβαλαν οι Σάββας, Χριστόδουλος και Βασιλής Ξηρός, ο Ηρ. Κωστάρης, ο Α. Γιωτόπουλος, ο Β. Τζωρτζάτος, ο Π. Τσελέντης και ο Κ. Τελιος. Δεν υπέβαλαν ο Κ. Καρατσώλης (κοντεύει να εκτίσει την ποινή του και το πολύ σ' ένα χρόνο

θα αποφυλακιστεί) και ο Δ. Κουφοντίνας.

Ο Δ. Κουφοντίνας μένει πιστός στη στάση που εξαρχής κράτησε. Στάση απόλυτης αδιαφορίας για την ποινική μεταχείριση που θα του επεφύλασσαν και συμμετοχής στις δίκες μόνο στο βαθμό που μπο-

ρούσε να τις μετατρέψει σε πολιτικές μάχες. Τη σημερινή του στάση ουσιαστικά την είχε προδιαγράψει πολλές φορές στο παρελθόν. Ζητήσαμε από τον φυλακισμένο αγωνιστή μια δήλωση γ' αυτή του τη στάση, μας την υπαγόρευσε από το τηλέφωνο και την παραθέτουμε ολόκληρη.

Η Δικαιοσύνη είναι σαν το φίδι: δαγκώνει τους ξυπόλυτους*

Ιδιάτερα όταν οι ξυπόλυτοι τόλμησαν να θίξουν τα όσια και τα ιερά του συστήματος, όταν διέπραξαν το έγκλημα καθοσιώσεως να επιτεθούν στον πυρήνα της αστικής εξουσίας, τότε δεν μπορούν να περιμένουν «δικαιοσύνη». Επειδή, απλά, στην ταξική κοινωνία και μάλιστα στα ζητήματα που αφορούν μια κορυφαία στιγμή του κοινωνικού πολέμου, η Δικαιοσύνη δεν είναι ουδέτερη, έχει πρόσημο. Οι ειδικοί δικαστές στις πολιτικές δίκες απεκδύνονται τον μανδύα της ουδετερότητας, αυτοαποκαλύπτονται, είναι υποχρεωμένοι από τη φύση και τη θέση τους να δικάσουν με βάση τον υπέρτατο νόμο: την ασφαλεία και τη διαιώνιση του κοινωνικού συστήματος.

Οι πολιτικές δίκες –και οι δίκες για την υπόθεση της 17N ήταν κατεξοχήν πολιτικές δίκες– είναι πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης, πεδίο πολιτικής και ιδεολογικής μάχης. Οταν μια πολιτική δίκη «νομικοποιείται», όταν ο πολιτικός κρατούμενος προκρίνει ως κύριο στοιχείο αντιπαράθεσης με τους διώκτες του το νομικό πεδίο εις βάρος του πολιτικού, απλώς αυτοαναρείται ως πολιτικό υπόκειμενο.

Οσο με αφορά, ως εκπρόσωπο της Ε.Ο. 17N στη δίκη, ο κύκλος των δικών ως πεδίο σύγκρουσης με το καθεστώς έκλεισε. Ο απολογισμός αυτής της μάχης είναι μια άλλη υπόθεση που δεν αφορά αυτό το σημείο.

Απορρίπτω την προσφυγή στον Αρειο Πάγο καθεαυτή, επειδή δεν μπορώ να πάω ο ίδιος εκεί, επειδή εκεί είναι το πεδίο δράσης των δικηγόρων και

των αποκλειστικά νομικών αντιπαραθέσεων. Ο Αρειος Πάγος ως θεσμός είναι ένας νομιμοποιητικός θεσμός των δικαιοστικών αποφάσεων πολιτικών σκοπιμοτήτων. Η προσφυγή μου εκεί θα σήμαινε ότι αποδέχομαι πως το σύστημα μπορεί να αυτοαναρεθεί. Οτι μπορεί να διορθώσει τις «αδυναμίες» των δικαιοστικών αποφάσεων. Ποτέ αυτό δεν πρόκειται να συμβεί. Αρκεί να θυμηθούμε μια ελάσσονας σημασίας υπόθεση, την υπόθεση Πολκ, όπου μάταια κορυφαίοι νομικοί, επί μια πεντηκονταετία, ζητούν αναφηλάφιση της δίκης και πάντα αυτό απορρίπτεται.

Απορρίπτω, επίσης, την προσφυγή στον Αρειο Πάγο ως βαθμίδα για την προσφυγή στο ΕΔΔΑ. Γιατί αυτό αποτελεί όργανο των κυριαρχων ευρωπαϊκών ελίτ, ένα ακόμη ιμπεριαλιστικό ταξικό δικαστήριο, ένα εκτελεστικό όργανο

νο των ισχυρών, που λειτουργεί στη βάση της καθαρά πολιτικών επιλογών. Ένα πολιτικό εργαλείο και εργαστήριο αναμόρφωσης και αποδοχής ερμηνειών παλαιών και απροσάρμοστων δομών και επιπταγών του δικαίου των ισχυρών. Ένα εργαλείο και εργαστήριο παραγωγής και διαμόρφωσης νέων ερμηνειών της εφαρμογής Δικαίου και Δικαιοσύνης της οιγοράς, σύμφωνα με τις επιταγές και επιλογές της παγκοσμιοποιημένης νέας τάξης, σύμφωνα με τις επιταγές του λεγόμενου «πολέμου κατά της τρομοκρατίας».

Ενδεικτική του ρόλου του ΕΔΔΑ είναι η απόφασή του για την υπόθεση του συντρόφου Κάρλος, για ένα ελάσσονας σημασίας ζήτημα, τις συνθήκες κράτησής του σε αυστηρή απομόνωση, σε ένα μικροσκοπικό κελί και τον «προσαυλισμό» του σ' έναν κλειστό τριγωνικό χώρο, 15 βήματα οριζόντιας και 7 καθέτως. Η απόφαση του ΕΔΔΑ να θεωρήσει «μη απομόνωση» αυτές τις συνθήκες δείχνει και τα όριά του, όσο αφορά ζητήματα που ακουμπούν τον πυρήνα της ταξικής πάλης, το crime laessa ταξετάτις, του υπέρτατου εγκλήματος κατ' αυτούς, της αντίστασης στην εξουσία.

Για τους λόγους αυτούς, δηλώνω απών από τις περαιτέρω νομικές διαδικασίες, αλλά παντοτινά παρών στους ταξικούς ογώνες, στην υπόθεση του ανειρίνευτου κοινωνικού πολέμου, για την ανατροπή και την αταξική κοινωνία που ονειρεύμαστε.

Δημήτρης Κουφοντίνας

* Αρρικάνηκη παροιμία

σταση εκατοστών από τα σώματα, ενώ ο ανατριχιαστικός ήχος τους περνούσε σε όλη την αίθουσα, μέσα από ευαίσθητα πυκνωτικά μικρόφωνα, μαζί με τις ανάσες των θητοποιών (η χρησιμότητα της τεχνολογίας, που λέγαμε!).

«Θέλω η σκηνή να είναι ένα επικίνδυνο μέρος για το κοινό. Εννοώ ότι καθώς εκεί μπορεί να συμβεί οποιήποτε, όπως και στη ζωή, τα πράγματα αποκτούν μια αληθινή διάσταση», έχει πει η Ελίζαμπεθ Λε Κοντ

και αυτό μας απέδειξε στην Πειραιώς 260. Το Wooster Group απέδειξε ότι είναι ομάδα υψηλών επαγγελματικών προδιαγραφών. Ομάδα με όλη τη σημασία της λέξης που παρέδωσε ένα μάθημα που θα μπορούσε να ονομαστεί «πώς κάνουμε θέστρο». Ενοι, λοιπόν, υποχρεωτική η αναφορά σε όλους τους συντελεστές. Σκηνικά Ρούντντ φων ντεν Ακερ, φωτισμοί Τζένιφερ Τίπτον και Γκέιμπ Μάξον, ήχος Τζεφ Αμπάς, Τζόρι Ιμονς, Ματ Σλος και Ομάρ Ζουμπάρ, βίντεο

Ριντ Φάρινγκτον και Αντριου Σνάντερ, κοστούμια Κλόντια Χλ, διδασκαλία ξιφασκίας Φέλιξ Ιβανόφ, κίνηση Νότοι Τόμας. Υποκριτικά, η παράσταση κινήθηκε γύρω από τον Σκοτ Σέφερντ (Αμλετ), έναν ηθοποιό πολύ μεγάλου διαμετρήματος (όπως αναφέρεται, ο ίδιος έπεισε τη Λε Κοντ να επιχειρήσουν ανέβασμα του «Αμλετ», καθώς είναι ερωτευμένος με το έργο και το έχει αποστηθίσει ολόκληρο). Άξιους συμπαραστάτες του είχε τους: Αρι Φλιάκος (Κλαύδιος/Μάρ-

κελλος/Φάντασμα/Νεκροθάφτης), Κέιτ Φολκ (Γερτρούδη/Οφρηλία), Ρόι Φοντρί (Πολώνιος), Κέισι Σπούνερ (Λαέρτης/Ρόζενγκραντς/Κίλντεντερν/Βασιλίας), Τζάντον Ουλίαμς (Οράτιος), Ντάνιελ Πέτροου (Βερνάρδος/Ρόζενγκραντς/Κίλντεντερν/Βασιλίας/Οσρικ), Αλεσάντρο Μαγκάνια (Υπηρέτης/Στρατιώτης/Μπάνιστερ) και Ντομινίκ Μπουσκέ (Παραμάνα).

ΔΗΜ.ΝΑΤ.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Οποιος δεν έμεινε από μίζα ή από καφέ δεν μπορεί να εκπιμήσει την αξία τους. Κι άντε ο καφές... Η μίζα όμως είναι ο εκκινητήρας, η αρχή. Και ως γνωστόν, η αρχή είναι το ήμισυ του παντός. Η δε Αρχή –με κεφαλαίο (κουφαλαίο-κουφάλαιο)– είναι το παν. Διότι αν δεν είχαμε αρχή, δεν θα είχαμε και τέλη! Και τότε της θα ζούσε η ύδρα, που άσα μπάσταρδα υδροκέφαλα γέννησε στη Λέρνη, τα έστειλε στη Βέρην να μάθουν «του marketing τα κόλπα και τα χούγια / που μετατρέπει τις πατάτες σε αγγούρια», όπως καταγράφει και ο Τζιμάκος; Και ακολούθως –τη βοηθεία του Ηρακλέους βεβαίως-βεβαίως– τα εγκατέστησε στα απόκεντρα κέντρα των αποφάσεων και των αποβάσεων, αντικαθιστώντας την μητριαρχία με την πατριαρχία και τη μονοθεϊστική λατρεία του ενός και αδιαρέτου κουφαλαίου.

Ας μην αναλώνμαστε στα τετριμένα κι ας μη τρίβουμε τα αναλώσιμα. Παραμένουμε στον μεσαίωνα των μποτικάτ, των καθιστικών διαμορφωτικών, της δύναμης της ψήφου και του ψόφου, της αδυναμίας χαρακτήρων, του βουβού πένθους και των δεκαπενταύλαβων ιπποτικών ασμάτων. Ακολουθεί μια ενδεικτική ευρωπαϊκή μπολάντα ακαπνών και φιλερητικών ξιφομάχων, στο πνεύμα του έπους του Γκιλγαμέσ'. Την τραγουδούσαν ερωτευμένοι περιπλανώμενοι –άμα τη καταβάσει τους από τα αειθαλή δέντρα των ευρωπαϊκών δασών– πολύ πιριν τον ερχομό των περιβαλλοντικών οργανώσεων και των αντίστοιχων υπουργίων (στην αποκίνηση του Ελλάντα το δεύτερο δεν έφτασε ακόμη):

Ιδιού ο ανακανισθείς λοξός πιύρος της Πίζας ιδιού και οι κουτόφραγκοι. Κι εγώ ως τροβαδούρος ενώπιον σας τραγουδώ μπαλάντες περί μίζας τ

KONTPA

Εμπρός στο δρόμο που xάραξε η Siemens...

✓ Σήμερα θα ξεκινήσουμε με την αντίπαράθεση Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού κατά τη διάρκεια της μεταγραφικής περιόδου σε ποδόσφαιρο και μπάσκετ. Οι δυο αιώνιοι αντίπαλοι προσπαθούν να ενισχύσουν το ρόστερ τους, ενώπιε της νέας αγωνιστικής χρονιάς, ταυτόχρονα όμως προσπαθούν να κερδίσουν και το παιχνίδι των εντυπώσεων. Μετά από πολλά χρόνια, στο ποδόσφαιρο οι πράσινοι δείχνουν να αλλάζουν πολιτική, να αμφισβήτησον την κυριαρχία του Κόκκαλη και να μην αρκούνται στη 2η θέση του βαθμολογικού πίνακα, όπως γινόταν τα προηγούμενα χρόνια, ενώ στο μπάσκετ οι ερυθρόλευκοι, υπό την καθοδήγηση των Αγγελοπουλαίων, δείχνουν έτοιμοι να γκρεμίσουν από την κορυφή τους Γιαννακοπουλαίους.

Μέχρι στιγμής στο ποδόσφαιρο δεν έχουμε κάποια ηχηρή μεταγραφή πρωτοκλασίου παιχτή που να κάνει την διαφορά, αν και ακούγονται αρκετά ονόματα και για τις δυο ομάδες. Οι πράσινοι κατάφεραν να κερδίσουν στην πρώτη κόντρα, αφού απέκτησαν από τον ΠΑΟΚ τον Χριστοδούλο-πουλό (με τη μεταγραφή αυτή θα ασχολήθουμε παρακάτω), ενώ το ρεπορτάζ έδειχνε ότι οι ερυθρόλευκοι ήταν μια ανάσταση από την απόκτησή του, και πλέον το ενδιαφέρον μεταφέρεται στο έξωτερικό, όπου προσπαθούν να βρουν παιχτες οι δυο ομάδες. Από τα δεδομένα που υπάρχουν δεν αναμένεται άλλη κόντρα ανάμεσά τους, αφού οι παιχτες-στόχοι είναι διαφορετικοί, όμως ποτέ μη λέσ ποτέ. Οι πράσινοι απαδοί είναι περισσότερο ανεβασμένοι από τους ερυθρόλευκους, γιατί η ομάδα τους κινείται για σοβαρές μεταγραφές, κάτι ασυνήθιστο γ' αυτούς τα τελευταία χρόνια. Αντιστρόφως ανάλογα είναι τα δεδομένα στο μπάσκετ. Οι ερυθρόλευκοι απαδοί είναι ιδιαίτερα αισιόδοξοι, αφού οι μεταγραφικές κινήσεις της ομάδας τους (ήδη έχουν κλείσει Παπαλουκάς και Βούτσιτς) τους δίνουν τη δυνατότητα να ονειρέψονται τίτλους σε Ελλάδα και Ευρώπη. Ούτε στο μπάσκετ έχουμε περιπτώσεις παιχτών που να διεκδικούνται από τις δυο ομάδες και κατά συνέπεια δε θα υπάρξουν «θερμά» επεισόδια, τουλάχιστον μέχρι το τέλος του καλοκαιριού, αφού το θέμα του ασυμβίβαστου για τον Παναγιώτη Γιαννάκη (προπονητής του Ολυμπιακού και της Εθνικής) παραμένει ανοιχτό για τους πράσινους.

Πριν δυο-τρεις βδομάδες είχαμε πει ότι είναι θετικό που πέφτουν φράγκα στην αθλητική πιάτσα και ιδιαίτερα στο

ποδό-
σφαιρο,
αφού αν
γίνουν

μεταγραφές τύπου Ριβάλντος, έχουμε επίπεδες να δούμε λίγο θέαμα στο ελληνικό πρωτάθλημα. Είχαμε όμως τονίσει, όπις δε θα έχουμε και συνολική άνοδο για το ελληνικό ποδόσφαιρο (κατ' αναλογία τα διδιά ισχύουν και για το μπάσκετ, όμως εκεί είχαμε την τύχη να δούμε μεγάλους παίχτες να αγωνίζονται στο ελληνικό πρωτάθλημα). Η απόσταση που χωρίζει τον Ολυμπιακό και τον Παναθηναϊκό από τις υπόλοιπες ομάδες ανοίγει συνεχώς και όπως όλα δείχνουν ο τίτλος θα είναι υπόθεση των δυο ομάδων. ΑΕΚ στο ποδόσφαιρο και Αρης στο μπάσκετ προσπαθούν να «αντιπαρατεθούν» και να μηνόντων το συνάστριμό

να υφάσουν το αναστηματικό τους, αλλά χωρίς επιτυχία. Η έναρξη της νέας αγωνιστικής περιόδου θα ξεκαθαρίσει το τοπίο και θα μπορούμε να βγάλουμε τα συμπεράσματα μας για τη νέα κατάσταση που έχει διαμορφωθεί. Η στήλη δεν ανήκει στους αισιόδοξους και διαφωνεί με αυτούς που υποστηρίζουν ότι αρχίζει μια νέα εποχή. Τα όσα διαδραματίστηκαν κατά τη διάρκεια των πέντε τελικών στο μπάσκετ την περούνιη αγωνιστική περίόδο πρέπει να μας προβληματίσουν σοβαρά. Οσο η υπόθεση τίτλος αποτελεί υπόθεση του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού, οι συγκρούσεις ανάμεσα στους στρατούς και τις συμμορίες που έχουν δημιουργήσει οι οργανωμένοι οπαδοί τους θα είναι πιο συχνές και περισσότερο άγριες. Η κατάσταση θυμίζει περισσότερο «Ξεκαθάρισμα» λογαριασμών ανάμεσα στους αιωνίους αντίπαλους και λιγότερο πορεία ανάπτυξης και εξυγίανσης των δυο αθλημάτων.

✓ Ο τρόπος που κατάφερε
ο Παναθηναϊκός να βγει
νικητής στη μάχη με τον Ολυ-
μπιακό στη μεταγραφή του
Χριστοδούλοπουλου μας δίνει
τη δυνατότητα να σχολιάσου-
με μια πτυχή του ελληνικού πο-
δοσφαίρου, που όπως άλλα δεί-
χνουν θα μας απασχολήσει στο
μέλλον. Σύμφωνα με το ρε-

μετιον. Συμφωνα με το ρεπορτάριο, ο Παναθηναϊκός κατάφερε να κερδίσει τον παίχτη με μια κίνηση ματ του Βγενόπουλου, ο οποίος έταξε στρατιού στη διοίκηση του ΠΑΟΚ, ότι μια από τις εταιρίες του ομίλου MIG θα δώσει χορηγία της τάξης των 1,6 εκατ. ευρώ. Η πλειοψηφία των συναδέλφων μου στον αθλητικό Τύπο δεν σχολίασε καθόλου την παράμετρο αυτή. Στον επαγγελματικό αθλητισμό, η χορηγία από μια καπιταλιστική επιχείρηση

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σε μια ομάδα σημαίνει σχέσεις εξάρτησης και διαπλοκής.
Οταν η οικονομική επιβίωση μιας ομάδας εξαρτάται από τις «χορηγίες»
κάποιου καπιταλιστή, πρόσες είναι οι πιθανότητες

πούσες είναι οι πιθανοτήτες η διοκήση της ομάδου τής να μην κάνει τα χρητίρι «ευεργέτη» της; Το ελληνικό ποδόσφαιρο έχει μακροχρόνια στις ομάδες-παραγόματα του Ολυμπιακού και Παναθηναϊκού και η εποχή των καπιτολιστικού όμιλου Βγενόπουλου, του Κόκκινων Βαρδινογιάννηδων, Αγγελοπουλαΐων ή όποιων λαϊκών καπιταλιστών θα ρούν να διαμορφώνουν

συσχετισμούς και τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο, μέσω των χορηγιών τους, δεν δείχνει να είναι πολύ μακρινή. Ο Βγενόπουλος σε γραπτή δήλωσή του αναφέρει ότι «ο συσχετισμός με ταγκαράφων με τις από καιρού διεξαγόμενες διαπραγματεύσεις ανταποδοτική χορηγίας εταιριών του ομίλου που διευθύνω, είναι ανακριβής και αποχήσι», θυμίζοντάς μας ανάλογες ανακοινώσεις των ερυθρόλευκων, σύμφωνα με τις οποίες δεν υπήρχε καμιά σχέση στη εξάρτηση των ΠΑΕ που διαφρήμιζαν στις φανέλες τους εταιρίες συμφερόντων Κόκκαλη. Σε όσους θεωρήσουν υπερβολική την άποψη χορηγία = εξάρτηση, αρκεί να θυμίσουν με την άμεση αντιδραση της ΟΥΕΦΑ, πριν μερικά χρόνια όταν το φαινόμενο Αμπράμοβιτς τάραζε τα νερά του ευρωπαϊκού ποδοσφαίρου. Από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ δημιουργήθηκε ένα πλαίσιο διατάξεων που καθορίζουν τη διαδικασία χορηγιών σε ομάδες από εταιρίες που ανήκουν σε ιδιοκτήτες άλλων ομάδων απαγορεύτηκε στους καπιταλιστές να είναι ιδιοκτήτες ή να έχουν μεγάλο πακέτο μετοχών σε πολλές ομάδες ταυτόχρονα, και μια σειρά παρόμοια μέτρα προκειμένου να περιορίσουν τον κίνδυνο σχέσεων εξάρτησης και διαπλοκής στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο.

✓ Πλήρη αποτυχία είχαν οι προβλέψεις μας για τους αγώνες της προημιτελικής φάσης του Euro 2008. Η μοναδική ομάδα που πέρασε στα ημιτελικά ήταν η Ισπανία, την οποία δίναμε ως το πιο αδύνατο από τα φαβορί, ενώ Πορτογαλία, Κροατία και Ολλανδία βρίσκονται ήδη στο σπίτι τους. Ευτυχώς που βρισκόμαστε σε περίοδο αποτοξίνωσης από το τζόγο (παίζουμε αραιά και που κάνα αλογο για να περνάει η

ώρα), γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα είχαμε πέσει σε πολύ μεγάλο κουβά. Στους τέσσερις αγώνες της προημιτελίας κής φάσης μπάλα ειδομενη στην αναμέτρηση της Ολλανδίας με τη Ρωσία, με τους Ρώσους να πιάνουν εκπληκτική απόδοση και να ισοπεδώνουν τους Ολλανδούς, που προσπάθησαν αλλά ήταν αδύνατο να αποφύγουν την ήττα, ενώ ικανοποιητικό ήταν και το παιχνίδι Πορτογαλία – Γερμανία. Οι Γερμανοί κατάφεραν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά την πίεση των αντιπάλων τους στην αρχή του αγώνα και να προηγηθούν στο σκορ, γεγονός που ανάγκασε τους Γιορτογάλους να ρισκάρουν και να πάξουν πολύ επιθετικά, δημιουργώντας κάπποιες φάσεις, χωρίς όμως να καταφέρουν τίποτα περισσότερο από μια αξιοπρεπή ήττα. Στους άλλους δύο αγώνες είχαμε κακοποίηση της μπάλας. Την αναμέτρηση ανάμεσα σε Κροάτες και Τούρκους θα τη θυμόμαστε μόνο για την «άγρια» εξέλιξη της, αφού ο

Κροάτες προηγήθηκαν στα 1190 λεπτό και ισοφαρίστηκαν στο 1220. Στη διαδικασία των πενταλί η ψυχολογία των παιχτών της Κροατίας ήταν κάτω από το μηδέν, με αποτέλεσμα να βρεθούν οι Τούρκοι στον ημιτελικό. Τέλος, Ισπανοί και Ιταλοί έπαιξαν κάτι σαν ποδόσφαιρο και στη διαδικασία των πενταλί οι Ιβηρες έσπασαν πολλές παραδόσεις. Κέρδισαν τους Ιταλούς μετά από 88 χρόνια, πήραν την πρόκριση στις 22 Ιούνη (στο παρελθόν είχαν αποκλειστεί τρεις φορές στη διαδικασία των πενταλί τη συγκεκριμένη ημερομηνία) και προκρίθηκαν στην ημιτελική φάση. Ήσσας για τους Ισπανούς

φαστή. Η ράια, για το ευρώ, είναι νέας ο τερματοφύλακας Ικερίας Καστίγιας, ο οποίος κατάφερε να αποκρούσει δυο φορές κανεναν χαρισμένο στην ομάδα του την πρόκριση. Στο επόμενο φύλλο, ο σχολιασμός των ημιτελικών και του τελικού και δύο αφορόδια το στοίχημα θα παίξουμε μερικά ευρώ στην ανατροπή του αποτελέσματος και στους δυο αγώνες (άσσο ημήρου - διπλό τελικό και διπλό ημήρου - άσσο τελικό), για να μην περάσει το Euro χωρίς να έχει στοιχηματική συμπετοχή η στήλη.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.g

■ ΡΟΜΑΝΓΚΟΥΠΙΑ

Na πεθαίνεις στα τριάντα

Μια από τις λίγες αυθεντικές μαρτυρίες για το Μάρτιο του '68, αφού η ταινία αυτή γυρίστηκε κατά τη διάρκεια εκείνου του μήνα και στην προγματικότητα είναι το κινηματογραφικό ημερολόγιο του νεαρού μαθητή τότε Ρομάν Γκουστιλ, που συγκέντρωσε το υλικό του μέσα από τις συζητήσεις, διαδηλώσεις και την καθημερινή δική του ακτιβιστική δραστηριότητα.

Παράλληλα, ο Γκουπιλ αποτεί φόρο τιμής στο μέντορά του Μισέλ Ρεκανατί, που δέκα χρόνια μετά, στα τριάντα του, αυτοκτόνησε, αδυνατώντας να κατανοήσει τα γυρίσματα των καιρών.

Πάντως, με την ταινία αυτή ο θεατής έχει τη δυνατότητα να μπει στο γνήσιο πνεύμα μιας εποχής που παραποτήθηκε όσο λίγες από τον ορυμαζόδ των ακριερωμάτων και των μαρτυριών, που αλλοίωσαν το πρόσωπό της κατά το δοκούν του καθενός.

■ ΕΡΑΝ ΡΙΚΛΙΣ

Η λεμονιά

Μια ταινία για την καταπιεσμένη Παλαιστίνη, το δημοκρατικό Ισραήλ και την ανύποπτη Δύση. Μια ταινία πολιτικοποιημένη, που όμως βάζει στο κέντρο της τον άνθρωπο, τη μονοξιά του και τη φύση. Ή, όπως είπε και ο Ισραηλινός σκηνοθέτης της, «η λεμονιά είναι μια ιστορία για τους ανθρώπους που βρίσκονται στη δύσκολη θέση να παλεύουν για ζητήματα τα οποία θα μπορούσαν να είχαν λυθεί εύκολα, εάν και μόνο άκουγαν προσεκτικά ο ένας τον άλλο!!!»

Μάλιστα, τόσο απλά! Το Ισραήλ είναι μια δημοκρατία (και όχι προχωρημένο φυλάκιο των ΗΠΑ στη Μ.Ανατολή), που ο φόβος για την ασφάλεια και την κρατική του υπόσταση το έχει κάνει να υπερβεί κάθε μέτρο, η Παλαιστίνη είναι το αδύναμο θύμα, έρμαιο μιας ισχυρότερης χώρας, αλλά και των φανατικών της Χαμάς, που επιτρέπει ως και την προσωπική ζωή των ανθρώπων, και όλα θα ήταν πιο απλά, αν και ίσων ακουγόταν πιο δινατά η φωνή της λογικής.

αν και μονο ακουγοταν πιο συνατα ή φωνή ης λογικής.

Οποιος, όμως, γνωρίζει ότι εκεί δεν έχουμε απλώς την επιβολή του ισχυρότερου, αλλά μια πραγματική γενοκτονία, ότι το Ισραήλ έχει υποτάξει τις πιο εύφορες περιοχές, δημιουργώντας συνεχώς νέους οικισμούς, ότι το τείχος χαράζει στην ουσία νέο χάρτη, ότι το υποτιθέμενο παλαιοτινιακό κράτος είναι στην πραγματικότητα ένα τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης, όπου οι λιμοκτονούντες εγκλωβισμένοι κάτοικοι του περνούν ατελείωτες ταπεινώ-

Κι άλλο άπλυτο φως στις μίζες

Ποιος έλληνας μεγαλοκαπιταλιστής είχε πει ότι όλοι «τάχουν πάρει» απ' αυτόν χωρίς να υπάρξει απάντηση από κανένα;

Μας ακριβειάζουνε, αδέρφια...

Μι ζέσ(η) τάπταιρναν...

Στο τέλος: η SIEMENS τάδωσε αλλά κανένας δεν τα πήρε...

◆ «Λίγο μετά τις 10 το πρωί, η εργοδοσία ανακάλεσε τις 120 απόλυτες που είχε ανακοινώσει το μεσημέρι της Δευτέρας. Δεσμεύτηκε ότι δύο θα επιστρέψουν στη δουλειά τους και ότι θα ασφαλιστούν κανονικά. Επίσης, δεσμεύτηκε ότι θα καταβάλει στους εργάτες όσα δεδουλευμένα χρωστά την επόμενη Παρασκευή και ότι θα σταματήσει κάθε απειλή και επίθεση». (Από το ρεπορτάριο του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ για τη βιοτεχνία LADY FASHION - 25/6/08). Απορία: με τι ακριβώς τρόπο «δεσμεύτηκε» η εργοδοσία; Δια λόγου πίστεως;

◆ Δεν κρατιέται ο «Τηλέπαθος» του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ - 25/6/08: «Τηλέπαθοι, δύοι και όλες ΚΚΕ στις ευρωεκλογές!!!». Κάτσε, ρε μεγάλε, έχει πολύ ακόμη ως τις ευρωεκλογές. Μην προδίδεσαι τόσο εύκολα.

◆ 26 του Ιουνή παγκόσμια ημέρα «κατά των ναρκωτικών». Στο τέλος το φυλλαδίου του ΚΕΘΕΑ διαβάζουμε: «πρόγραμμα απεξάρτησης από το αλκοόλ και τα τυχερά παιχνίδια».

◆ Οι «Γιατροί του Κόσμου» υπολογίζει τους τοξιμοανέις στην Ελλάδα σε 300-400.000. Το ελληνικό κέντρο τεκμηριωσής (ΕΚΤΠΝ) τους χρήστες πρώηνής το 2005 τους υπολογίζει σε 19.151. Μεγάλη η διαφορά, έτσι δεν είναι;

◆ Το αλκοόλ, ο καπνός, η κατάχρηση φαρμάκων -στατιστικά σκότωσαν 57.900 ανθρώπους στην Γερμανία το 2006 και οι παράνομες ουσίες 1.466.

◆ Εσείς, ώ αναγνώστες; (μη

Αφιερωμένα στα παιδιά της KNE - ε, λάθος, στα παιδιά της νΚΑ

οδηγούμενοι σε παράλογα συμπεράσματα) τι λέτε;

◆ «Και ενώ ο κ. Τσάβες έχει κατηγορηθεί ότι μιλάει αυταρχικά και προσπαθεί να κυβερνήσει με τον ίδιο τρόπο, οι τελευταίες ενέργειές του επιβεβαιώνουν ότι η δημοκρατία στη Βενεζουέλα, αν και φαίνεται εύθραυστη μερικές φορές, μπορεί ακόμη και ελέγχει τις επιθυμίες του προέδρου» μας πληροφορούν οι NEW YORK TIMES. (Για το εύρος της «μπολβαριανής επανάστασης»).

◆ Ολοι φταίμε για την μείωση των αποθεμάτων νερού μας λέει στο κύριο άρθρο της η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (25/6/08). (Φέτος προστέθηκαν άλλες 7.000 περίπου πισίνες στην Ελλάδα και οι λόγοι ξέρουμε ότι η βιομηχανική κατανάλωση δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτή των νοικοκυριών). Δούλεμα κανονικό, δηλαδή.

◆ «Το πολιτικό σύστημα φτάνει στο όριά του» είπε ο Τσίπρας στην ομιλία του στον Κορυδαλλό. Και ποιος έρχεται ως αρωγός σ' αυτή την δύσκολη στιγμή;

(Ονόματα δεν λέμε, υπόληψεις

δεν θήγουμε...).

◆ Τέλος το τοπάριο από το 2010 (να περιμένουμε μαργειρέματα στατιστικά σχετικά με τις αγγειοπάθειες);

◆ Τόκωνε σαφές η Αλέκα στη συνέντευξή της στο ALTER: «Στις εκλογές θα μπουν επί τόπτης όλα τα θέματα».

◆ Ρασήγια στάνταρ στον τελικό.

◆ «Η μεσαία τάξη είναι σε απόγνωση» γράφει η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 15/6/08 ότι «από το 1976 έως σήμερα τα θύματα των συγκρούσεων στη Ν. Αφρική είναι πάντοτε φτωχοί μαύροι».

◆ Τι να εννοεί ο ποιητής στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ (22/6/08): «Αυτό που χρειάζονται (σ.σ. ο εργαζόμενοι) είναι η κινητοποίηση για το δικαίωμα στην κατανάλωση, δηλαδή ο αγώνας για να καταχτήσουν το δικαίωμα να καλύπτουν αξιοπρεπώς τις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες τους» (Σελίδα 11).

◆ «Ακλόνητες οι τιμές στα τρόφιμα» επισημαίνει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20/6/08. Εμείς οι εργαζόμενοι έχουμε κλονιστεί συθέμελα όμως...

◆ Αίρεται η διατίμηση στην τιμή του ελαιόλαδου = το ψωμί-ψωμάκι και το λάδι-λαδάκι.

◆ Πατάτες, το μποϊκοτάζ στο γάλα (σιγά μην πετύχαινε).

◆ Λάθος (;) άρθρο του νέου νόμου περί αντικατασκοπείας (στη Βενεζουέλα) που θα υποχρέωνε τους πολίτες να συνεργαστούν με τις μυστικές υπηρεσίες... (γιατί ο «οσιαλισμός του 21ου αιώνα» θέλει και αυτός τον... χαρίε του).

◆ Μόλις ζόρισαν την κυβέρνηση του Αφγανιστάν οι Ταλιμπάν, νάσου και οι «ειδήσεις» για τα «κέρδη» τους από την παπαρούνα...

◆ Αλήθεια τι απέγιναν οι «διαμαρτυρίες για το Θίβετ» μετά την θεαματική στροφή του Δαλάι Λάμα;

◆ Σωστή η διαπίστωση στον «Κόσμο» της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 15/6/08 ότι «από το 1976 έως σήμερα τα θύματα των συγκρούσεων στη Ν. Αφρική είναι πάντοτε φτωχοί μαύροι».

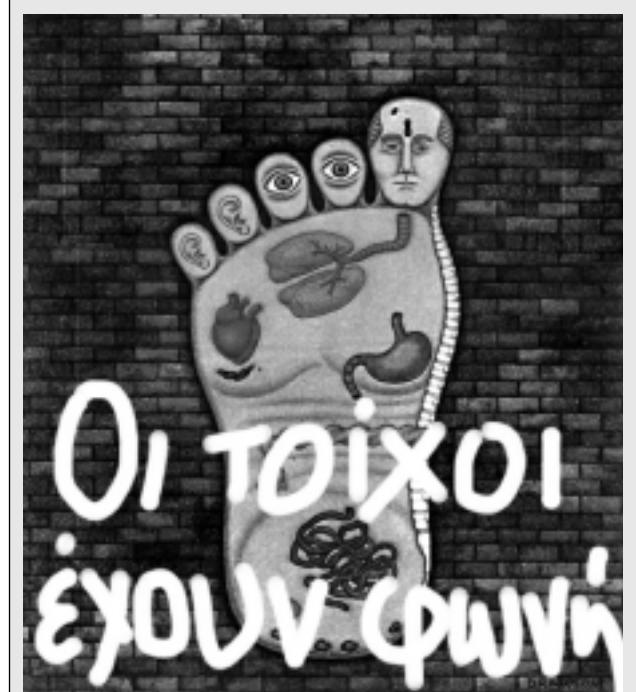
◆ Τι να εννοεί ο ποιητής στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ (22/6/08): «Αυτό που χρειάζονται (σ.σ. ο εργαζόμενοι) είναι η κινητοποίηση για το δικαίωμα στην κατανάλωση, δηλαδή ο αγώνας για να καταχτήσουν το δικαίωμα να καλύπτουν αξιοπρεπώς τις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες τους» (Σελίδα 11).

◆ «Ακλόνητες οι τιμές στα τρόφιμα» επισημαίνει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20/6/08. Εμείς οι εργαζόμενοι έχουμε κλονιστεί συθέμελα όμως...

◆ Αίρεται η διατίμηση στην τιμή του ελαιόλαδου = το ψωμί-ψωμάκι και το λάδι-λαδάκι.

◆ Πατάτες, το μποϊκοτάζ στο γάλα (σιγά μην πετύχαινε).

Βασιλής

◆ Ο αγώνας της Λευκίμης είναι αγώνας όλων μας. Να μη γίνει ΧΥΤΑ-χωματερή στη Λευκίμη. Να αποχωρήσουν όμως τα ΜΑΤ και να σταματήσει ο εκφρούσιμός και η βία κατά των Λευκίμιων. Να σταματήσουν οι διώξεις και να αθωαθούν οι συλληφθέντες. Να τιμωρηθούν οι προγιατικοί ένοχοι για τον θάνατο της Μαρίας Κουλούρη. 26/6 Συλλαλητήριο στη Βουλή

Πέρα από τη μεγάλη σοβαρότητα του αγώνα της Λευκίμης, που έτσι και αλλιώς πρέπει να μπει πλέον επί τόπτης πώς θα κάνουμε συντονισμένα και οργανωμένα πιο αποφασιστική την αλληλεγγύη μας, την ώρα που η καθεστωτική αριστερά και τα περιβόρτη συνδικάτα γυρίζουν την πλάτη ρίχνοντας άλλη μια πισώπλατη μαχαιριά σε ό,τι αντιστέκεται, υπάρχουν και ορισμένα θεματάκια που δε μπορούμε να τα αγνοούμε. Ας πούμε: Εδώ και 23 χρόνια -από τότε δηλαδή που έκεινης η περίφημη λιτότητα- ο ελληνικός λαός παρουσιάζει ορισμένα ανησυχητικά σημάδια, τα οποία έρχονται σε αντίθεση με τις σύγχρονες αρετές του. Παράδειγμα: Σύγχρονη αρετή μεγάλου κομματιού του λαού είναι ο καναπές. Είναι η αγωνία για να έρθει πρώτο το Καλομοιράκι. Είναι ο Καραμανλής, ο Γιωργάκης, η Αλέκα, ο Αλέκος, ο Αλέξης, ο Χέρι-Χέρι, ο Πλανίκας κ.ο.κ. Και άλλες πολλές αρετές ακόμη που συγγενεύουν με τις προηγούμενες. Τα ανησυχητικά σημάδια είναι π.χ. ότι δεν καταλαβαίνει πιο είναι το καλό του. Αντιδρά στη λιτότητα, δεν είναι ευχαριστημένος με τη μεγάλη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού. Στη Λευκίμη δεν καταλαβαίνουν ότι το κράτος, η πολιτεία, η κυβέρνηση με μεγάλη ευασθησία αντιμετωπίσει το θέμα της χωματερής στην Κέρκυρα. Απόδειξη περίτρων, ότι την ευαισθησία της κυβέρνησης την εκπροσωπούν τα ΜΑΤ. Το πιο ανησυχητικό, όμως, είναι ότι στη Λευκίμη οι κάτοικοι δεν ακούν τις κινηματικές συμβουλές του ΚΚΕ για κίνημα διαμαρτυρίας παράλληλο και σε απόσταση -όσο πιο μακριά τόσο καλύτερα- από την κατασκευή του ΧΥΤΑ. Οι ανήσυχοι πάντοτε υπάρχουν, λοιπόν. Γ' αυτό οι ήσυχοι δε μπορούν να απολαύσουν τον ύπνο τους. Το ζήτημα είναι να τους κάνουμε περισσότερους. Και σε αριθμό και σε ανησυχία. Από την περιττή περιτίρων, ότι την έχει ο κάθε προσδετικός άνθρωπος. Πώς όμως μπορεί να γίνει αυτό; Να το θέσουμε πιο απλά. Μέχρι τώρα, όλο αυτό το τεράστιο θέμα με τους μετανάστες, από τις οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στο συντονιστικό που οργανώνει τα φεστιβάλ εκφράζει μια επιθυμία που δε μπορεί παρά να την έχει ο κάθε προσδετικός άνθρωπος. Να το θέσουμε πιο απλά. Μέχρι τώρα, όλο αυτό το τεράστιο θέμα με τους μετανάστες, από τις οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στο συντονιστικό που οργανώνει τα φεστιβάλ εκφράζει μια επιθυμία που δε μπορεί παρά να την έχει ο κάθε προσδετικός άνθρωπος. Να το θέσουμε πιο απλά. Μέχρι τώρα, όλο αυτό το τεράστιο θέμα με τους μετανάστες, από τις οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στο συντονιστικό που οργανώνει τα φεστιβάλ εκφράζει μια επιθυμία που δε μπορεί παρά να την έχει ο κάθε προσδετικός άνθρωπος. Να το

Ενας σκληρός δεξιός, ο Ν. Σαρκοζή, ήταν αυτός που έθεσε «τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων» στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, καλώντας τους συναδέλφους του «να αναρωτηθούμε γιατί οι πολίτες βλέπουν την ΕΕ ως απειλή». Στον αντίτοιχο, ένας σοσιαλδημοκράτης, ο γερμανός ΥΠΕΞ Β. Στάινμαγιερ, ζήτησε την αποβολή της Ιρλανδίας από την ΕΕ, για να βάλουν μυαλό οι Ιρλανδοί και να ψηφίσουν την Ευρωσυνθήκη! Τον κοίταξαν όλοι ποργωμένοι και βέβαια δεν έδωσαν καμιά σημασία στα λεγόμενά του. Μόνο κάτι παπαγαλάκια της ευρωλαγνείας επιμένουν να

υπάρχει plan B» σε περίπτωση που επικρατήσει το «όχι», αμέσως μετά το ηχηρό χαστούκι δήλωνε ότι «η συνθήκη της Λισαβόνας δεν είναι νεκρή».

Οι ιμπεριαλιστές ηγέτες έκριναν πως δεν είναι φρόνιμο να παραδεχτούν ότι οι εργαζόμενοι και οι νέοι μιας μικρής χώρας μπλοκάρουν ένα συγένειο για το οποίο τόσο κόπο κατέβαλαν στα εντατικά παζάρια τους οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ. Η αστική δημοκρατία τους δημιουργεί πρόβλημα για δεύτερη φορά (είχαν προηγηθεί τα δημοψηφίσματα για τη Ευρωσύνταγμα σε Γαλλία και

τη βάσει μιας πρώτης εκτίμησης που δόθηκε από τον ιρλανδό πρωθυπουργό Μπράιαν Κάουν. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε ότι χρειάζεται περισσότερος χρόνος για την ανάλυση της κατάστασης. Σημείωσε ότι η ιρλανδική κυβέρνηση θα διαβουλευτεί δραστήρια τόσο στο εσωτερικό όσο και με άλλα κράτη-μέλη, προκειμένου να εισηγηθεί μια κοινή προείδηση προς τα μπροστινά.

Μ' άλλα λόγια, παρέπεμψαν το πρόβλημα στο μέλλον. Εως τότε, η μόνη νομική βάση για τη λειτουργία της ΕΕ θα είναι η ήδη ισχύουσα συνθήκη της Νίκαιας.

■ Το μήνυμα της συνόδου κορυφής της ΕΕ

Δουλέψτε περισσότερο, καταναλώστε λιγότερο

παρουσιάζουν την... παπαριά Στάινμαγιερ ως «τέταρτο ενδεχόμενο» για τις μετά το ιρλανδικό «όχι» εξελίξεις. Ουδείς διανοείται σήμερα να βγάλει από την ΕΕ την Ιρλανδία, χώρα που ανήκει στον ιστορικό-ιδρυτικό πυρήνα της ΕΟΚ. Άλλωστε, ο Στάινμαγιερ δέχτηκε σφοδρές επικρίσεις από το σύνολο σχεδόν του γερμανικού Υπουργείου.

Οι ηγέτες των «27» ξέρουν πολύ καλά, ότι μετά το ιρλανδικό «όχι» η Ευρωσυνθήκη είναι νεκρή. Δεν ισχύει, δε μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή. Η ΕΕ μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί μόνο με βάση τη συνθήκη της Νίκαιας, όπως και μέχρι τώρα. Οποιαδήποτε άλλη απόφαση θα είναι παράνομη και θα μπορεί να προσβληθεί στο ευρωπαϊκό και άλλα διεθνή δικαστήρια. Επειδή, λοιπόν, η ΕΕ δεν είναι πολιτιστικός σύλλογος ορεινού χωριού, αλλά διακρατική ένωση του κεφαλαίου, κανένας δε μπορεί να πάρει το ρίσκο αποφάσεων νομικά διάτρητων και ετοιμόρροπων. Εκεί «παίζονται λεφτά», δεν «παίζουν τις κουμπάρες». Αν είχαν οποιαδήποτε νομική δυνατότητα να παρακάμψουν το ιρλανδικό «όχι», θα το είχαν κάνει. Αμεσα σιδώς, για να στειλουν ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όλους τους εργαζόμενους της Ευρώπης. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Μπαρόζο, που την παραμονή του ιρλανδικού δημοψηφίσματος έλεγε ότι «δεν

Ολλανδία, που επίσης είχαν μπλοκάρει τη διαδικασία) και πρέπει να δουν τι θα κάνουν. Προσπάθησαν, λοιπόν, με μια εμφανώς αμήχανη ανακοίνωση, από τη μια να «αγοράσουν χρόνο» και από την άλλη να εμφανίσουν το όλο πρόβλημα σαν «πρόβλημα Ιρλανδίας» και όχι ως πρόβλημα της ΕΕ. Αναφέρεται στα συμπεράσματα της προεδρίας: «Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σημείωσε την έκβαση του δημοψηφίσματος στην Ιρλανδία για τη συνθήκη της Λισαβόνας και προέβη σε απολογισμό της κατάστασης, επί

Το άλλο θέμα που υποτίθεται ότι μαζεύτηκαν για να αντιμετωπίσουν ήταν αυτό της ακρίβειας. Τόσο μελάνι είχε χθεί τους δυο-τρεις προγύμνενους μήνες. Μέχρι κι ο Καραμανλής δοκιμάσας να δημοψηφίσει (για εσωτερική κατανάλωση) κι έστειλε επιστολή στο Μπαρόζο προτεινόντας του το πρόβλημα της ακρίβειας να μπει στην ατζέντα της συνόδου. Σ' ένα δείπνο που δεν κράτησε ούτε δύο ώρες (ρεκόρ συντομίας), οι ηγέτες των «27» αποφάσισαν ότι... δεν είχαν τίποτα ν' αποφασίσουν, παραπέμπο-

ζί-Μπερλουσκόνι, που μάλλον για εσωτερική κατανάλωση έκαναν τις προτάσεις τους), ότι «πρέπει να αποφευχθούν στρεβλωτικές φορολογικές και άλλες πολιτικές παρεμβάσεις, διότι εμποδίζουν την απαραίτητη προσαρμογή των οικονομιών». Αναφέρεται ακόμη, ότι πρέπει «να αποφευχθεί η στρεβλή πρόσληψη των μηνυμάτων των πρών και να μη προκληθούν ευρύτερες έμμεσες επιπτώσεις στους μισθούς και τις τιμές».

Μ' άλλα λόγια, οι κυβερνήσεις συμφώνησαν πως ούτε στην αγορά θα παρέμβουν, ούτε έκτακτη φορολογία στις επιχειρήσεις θα επιβάλουν, ούτε θα επιτρέψουν αυξήσεις μισθών σε αντιστάθμιση της αύξησης των τιμών. Συνεχίζουν στην ίδια σκληρή νεοφιλελύθερη ρότα. Το μόνο που «διαφοροποιεί» τις αποφάσεις αυτής της συνόδου είναι η απόφαση να μην αποτραπούν όσες κυβερνήσεις το επιθυμούν να προβούν στη λήψη κάποιων μέτρων στήριξης των αιθενέστερων κοινωνικών ομάδων, με την προϋπόθεση όμως ότι τα μέτρα αυτά θα είναι «βραχυπρόθεσμα και στοχευμένα», δηλαδή δεν θα παραβιάζουν τη «δημοσιονομική πειθαρχία» και τις απατήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας. Κοντολογίς, το πολύ μερικά φιλονθρωπικά βοηθήματα για τα πιο έξαθλωμένα στρώματα.

Αλλαγή διαχειριστή

Ο Μπάρακ Ομπάμα κέρδισε το χρίσμα των Δημοκρατικών και με νέο αέρα βαδίζει προς την αναμέτρηση με τον Μακ Κέιν για την προεδρία των ΗΠΑ. Ολες οι δημοσκοπήσεις των φέρουν ως νικητή. Καθώς θα πλησιάζει η ώρα των εκλογών, είναι σίγουρο πως θα πυκνώσουν και στη χώρα μας οι οπαδοί του. Το έργο το έχουμε ζήσει και άλλες φορές. Τώρα μάλιστα, ο έγχρωμος δημαγωγός θα συγκρίνεται και με τον Μπους, ώστε να αναδεικνύεται περισσότερο ο δημοκρατικότητα και ειρηνοφιλία του.

Εμείς οι μαρξιστές, βέβαια, έχουμε τη θεωρία για το αστικό κράτος που δεν μας επιτρέπει να ταλαντευθούμε αντικρίζοντας τύπους σαν τον Ομπάμα. Πάντοτε, όμως, επιδιώκουμε να αναβαπτίζουμε τη θεωρία στα δεδομένα της πράξης. Ας δούμε, λοιπόν, μερικά δεδομένα για τον Ομπάμα, που δεν έχουν συζητηθεί πολύ, καθώς η τρέχουσα δημοσιολογία είχε εστιάσει αποκλειστικά στην κόντρα Ομπάμα-Κλίντον.

Ο Ομπάμα κατάφερε να συγκεντρώσει για την καμπάνια του περισσότερα χρήματα απ' όσα κατάφερε να συγκεντρώσει ποτέ υποψήφιος για το προεδρικό χρίσμα. Οπως όλα δείχνουν, μέχρι το Νοέμβρη θα καταφέρει να σπάσει κάθε ρεκόρ στην ιστορία των αμερικανικών προεδρικών εκλογών, πλησιάζοντας το 1 δισ. δολαρία! Για πρώτη φορά ο Δημοκρατικός κατάφεραν, πριν την κυρίως μάχη, να συγκεντρώσουν περισσότερες χορηγίες από τους Ρεπουμπλικάνους. Εξι από τους 10 μεγαλύτερους επιχειρηματικούς κλάδους έχουν δώσει περισσότερα στους Δημοκρατικούς σε σχέση με τους Ρεπουμπλικάνους. Σημειώστε ποιοι είναι αυτοί οι κλάδοι: άμυνα (πολεμική βιομηχανία, δηλαδή, επικοινωνίες και πλεκτρονικά (κλάδος απόλυτα συνδεδεμένος με την πολεμική βιομηχανία), χρηματοπιστωτικός τομέας (δηλαδή τράπεζες και χρηματιστηριακές εταιρίες, τα θεμέλια του μονοπωλιακού καπιταλισμού), ασφάλειες, κτηματομεσιτικός κλάδος, νομικός κλάδος. Οι Ρεπουμπλικάνοι πήραν σχετικά περισσότερα χρήματα από τους κλάδους της ενέργειας, των κατασκευών, των μεταφορών και των αγροτοβιομηχανικό. Και μια λεπτομέρεια: οι μισοί από τους 14 επίσημους μεγάλους χορηγούς του Ομπάμα συνδέονται με τις εταιρίες της Γουόλ Στριτ που έχουν εμπλακεί στο γνωστό σκάνδαλο με τα στεγανοποιητικά δάνεια. Γκόλντμαν-Σακς, Λίμαν Μπράδερς, Τζέι Πι Μόργκαν, Μόργκαν Στάνλεϊ, Σίτιγκρουπ, Τσέιζ Μανχάταν, Κρεντί Σουίς φιγουράρουν ανάμεσα στα μονοπώλια που στηρίζουν την... αλλαγή.

Την αλλαγή διαχειριστή, βέβαια, και όχι την αλλαγή πολιτικής. Ο Μπάρακ Ομπάμα είναι το καινούργιο golden boy του αμερικανικού χρηματιστικού κεφαλαίου. Ο άνθρωπος στον οποίο επενδύουν για να ανανεώσει το πολιτικό σύστημα, φέρνοντας έναν αέρα κοσμοπολιτισμού, που τόσο τους έχει λείψει μετά τον Κλίντον. Για τους δυστυχείς ψηφοφόρους του το μόνο που παίζεται είναι ο ρυθμός με τον οποίο ο αγαπημένος τους θα κάνει τις κωλοτούμπες του, περνώντας από την προεκλογική δημαγωγία στην πολιτική διαχείριση. Ήδη, οι πολιτικοί αναλυτές εντόπισαν την πρώτη σημαντική κωλοτούμπα. Οταν ο Ομπάμα ξεκινούσε την καμπάνια του, πριν ένα χρόνο περίπου, μιλούσε για άμεση επιστροφή των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ. Μάλιστα, η Κλίντον του την έπεφτε, κατηγορώντας τον ότι δεν έχει ιδέα από εξωτερική πολιτική. Τώρα, εκείνο που λέει στις δημόσιες τοποθετήσεις του είναι ότι δεσμεύεται να συζητήσει με τους στρατιωτικούς για το χρόνο επιστροφής των στρατιωτών στην πατρίδα. Κι είμαστε ακόμη σε προεκλογική περίοδο...

Αυτά τα λίγα ως πρόλογος για τα όσα θα διαβάσουμε και θ' ακούσουμε τους επόμενους μίνες.

Π.Γ.